

Uradni list

Evropske unije

C 315

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 58

23. september 2015

Vsebina

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Parlamentarna skupščina Euronest

2015/C 315/01	Resolucija o sodelovanju v okrepljenem partnerstvu med Evropsko unijo in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami v okviru evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2014–2020	1
2015/C 315/02	Resolucija o infrastrukturnem sodelovanju med EU in državami vzhodnega partnerstva: skupni projekti na področju cestnega, železniškega in letalskega prometa	7
2015/C 315/03	Resolucija o izzivih, morebitnem in novem sodelovanju za energetske učinkovitost in obnovljive vire energije v okviru vzhodnega partnerstva	11
2015/C 315/04	Resolucija o kulturi in medkulturnem dialogu v okviru vzhodnega partnerstva	18
2015/C 315/05	Resolucija o stoti obletnici armenskega genocida	23
2015/C 315/06	Resolucija o ruskem vojaškem vdoru v Ukrajino in nujni mirni rešitvi spora	24

SL

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Parlamentarna skupščine Euronest

2015/C 315/07	Poslovník, sprejet 3. maja 2011 v Bruslju, spremenjen 3. aprila 2012 v Bakuju, 29. maja 2013 v Bruslju in 18. marca 2015 v Erevanu	26
2015/C 315/08	Poslovník stalnih odborov parlamentarne skupščine Euronest, ki ga je parlamentarna skupščina Euronest sprejela 3. maja 2011 ter spremenila 29. maja 2013 v Bruslju in 18. marca 2015 v Erevanu	40

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

PARLAMENTARNA SKUPŠČINE EURONEST

RESOLUCIJA ⁽¹⁾

o sodelovanju v okrepljenem partnerstvu med Evropsko unijo in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami v okviru evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2014–2020

(2015/C 315/01)

Parlamentarna skupščina Euronest –

- ob upoštevanju ustanovnega akta Parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. maja 2011,
  - ob upoštevanju skupne izjave z vrhunškega srečanja vzhodnega partnerstva 28. in 29. novembra 2013 v Vilni,
  - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2014 o oceni odnosov EU z državami vzhodnega partnerstva in določanju prednostnih nalog ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 20. marca 2013 z naslovom „Evropska sosedska politika: na poti k močnejšemu partnerstvu“,
  - ob upoštevanju zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi evropskega sosedskega instrumenta ⁽³⁾,
  - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2013 o evropski sosedski politiki na poti k močnejšemu partnerstvu: stališče EP v zvezi s poročili o napredku za leto 2012 ⁽⁴⁾,
  - ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta o pregledu evropske sosedske politike in njene vzhodne dimenzije ter o Republiki Armeniji, Republiki Azerbajdžanu, Republiki Belorusiji, Gruziji, Republiki Moldaviji in Ukrajini,
  - ob upoštevanju skupne izjave Evropske unije in Republike Armenije, o kateri sta se 29. novembra 2013 v Vilni dogovorila podpredsednica Komisije/visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in armenski minister za varnostno politiko in zunanje zadeve Edward Nalbandian,
- A. ker je bilo vzhodno partnerstvo leta 2009 zastavljeno kot skupno prizadevanje Evropske unije in vzhodnoevropskih partneric s ciljem pospešiti politično združevanje in gospodarsko povezovanje obeh strani na podlagi skupnih interesov, zavez in odgovornosti ter skupnega lastništva;
- B. ker so države, ki sodelujejo v vzhodnem partnerstvu, prevzele skupne zaveze glede spoštovanja temeljnih vrednot, demokracije, človekovih pravic, vladavine prava, dobrega upravljanja ter načel tržnega gospodarstva in trajnostnega razvoja;

⁽¹⁾ Sprejeta 17. marca 2015 v Erevanu v Armeniji.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014) 229.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013) 567.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013) 446.

- C. ker smo bili na vrhunskem zasedanju vzhodnega partnerstva, ki je novembra 2013 potekalo v Vilni, sicer priča številnim dosežkom, novim sporazumom in napredku pri vzpostavljanju tesnejših odnosov, vendar pa je bil njegov uspeh omadeževan, saj so se nekatere partnerske države odločile, da pridružitvenih sporazumov z Evropsko unijo kljub uspešno zaključenim pogajanjem ne bodo podpisale;
- D. ker je odločitev takratnega predsednika Ukrajine na vrhunskem zasedanju v Vilni sprožila množične proteste na kijevskem Trgu neodvisnosti, ki jim je leta 2014 sledil niz dramatičnih dogodkov za celotno Ukrajino, zlasti pa februarski val demonstracij, na katerih je umrlo na stotine Ukrajincev, nezakonita priključitev Krimskega polotoka s strani Rusije, do katere je prišlo marca 2014, izbruh in zaostrovanje novega konflikta v vzhodnem delu Ukrajine, ki se je začel spomladi leta 2014, zaznamovala pa sta ga neposredna vojaška navzočnost Ruske federacije ter njena podpora separatističnim silam, zaradi česar je umrlo več kot 6 000 ljudi;
- E. ker so Evropska unija na eni ter Gruzija, Moldavija in Ukrajina na drugi strani kljub neposrednim političnim, vojaškim in ekonomskim pritiskom, ki jih je izvajala Ruska federacija, podpisale in nato ratificirale dvostranske pridružitvene sporazume, vključno z dogovori o poglobljenih in celovitih območjih proste trgovine;
- F. ker sta Evropska unija in Belorusija pričeli s pogajani o sporazumih o poenostavitvi vizumskih postopkov in ponovnem sprejemu, s čimer bosta omogočili spodbujanje stikov med ljudmi; ker pa je ponovna vzpostavitev političnega in gospodarskega dialoga med Evropsko unijo in Belorusijo odvisna od brezpogojne izpustitve vseh preostalih beloruskih političnih zapornikov in njihove popolne rehabilitacije, kar zadeva politične in državljanske pravice;
- G. ker se vse partnerske države razen Belorusije soočajo s separatizmom in ozemeljskimi spori, v katere je Rusija neposredno vpletena ali ima v njih pomemben vpliv;
- H. ker so bili nezakoniti separatistični režimi vzpostavljeni tudi na gruzijskih in moldavskih ozemljih; ker je Rusija Krimski polotok v Ukrajini priključila svojemu ozemlju in ker oboroženi spopadi med separatisti in silami uradnega Kijeva na jugovzhodu Ukrajine še vedno potekajo;
- I. ker je dostop do trga Evropske unije ter do trgov sosednjih evrazijskih držav, zlasti Rusije, ključnega pomena za partnerske države in njihova gospodarstva; ker so nekatere industrijske panoge partnerskih držav še vedno odvisne od proizvodnih verig, ki so jih podedovale po razpadu nekdanje Sovjetske zveze, zaradi katerih so gospodarsko povezane z Rusko federacijo; ker razširitve carinske unije Ruske federacije, Kazahstana in Belorusije na druge partnerske države in Evrazijske gospodarske unije ne bi smeli obravnavati kot projektov, ki tekmujejo z gospodarsko komponento vzhodnega partnerstva, dokler se lahko partnerske države svobodno odločajo, katerim organizacijam se želijo pridružiti; ker si je treba prizadevati za izboljšanje sodelovanja in zagotoviti medsebojno združljivost obeh gospodarskih območij, da bodo države vzhodnega partnerstva lahko v celoti izkoriščale njune možnosti;
- J. ker je Evropska unija aprila in julija 2014 uvedla omejevalne ukrepe proti Rusiji in jih septembra 2014 dodatno okrepila, da bi spodbudila preobrat glede tveganih agresivnih dejanj, s katerimi Rusija krši suverenost in ozemeljsko celovitost Ukrajine in prispeva k destabilizaciji vzhodnega dela te države;
- K. ker je Rusija avgusta 2014 sprejela povračilne ukrepe, s katerimi se je odzvala tako na omejevalne ukrepe Evropske unije kot tudi na podpis pridružitvenih sporazumov, in se odločila, da bo uvedla embargo na kmetijske in živilske proizvode iz Evropske unije, drugih zahodnih držav in nekaterih partnerskih držav;
- L. ker je bilo leto 2014 prvo leto prenovljenega programskega in finančnega okvira za izvajanje evropske sosedске politike Evropske unije in njene posebne vzhodne razsežnosti do leta 2020 –

Nadgradnja prvih dosežkov vzhodnega partnerstva za odpiranje novih možnosti v obdobju 2014–2020

1. poudarja, da je vzhodno partnerstvo od svojih začetkov leta 2009 prispevalo k številnim konkretnim in oprijemljivim dosežkom, ki so koristili tako družbam Evropske unije kot tudi partnerskih držav in so se odražali v raznih sporazumih, sprejetih na različnih ravneh političnega, gospodarskega in kulturnega sodelovanja, ki jih je mogoče znatno izboljšati, če jim bodo vse vpletene strani namenile dovolj podpore;

2. pozdravlja dejstvo, da so udeleženci vrhunškega zasedanja v Vilni ponovno potrdili svojo temeljno zavezanost načelom vzhodnega partnerstva, zlasti vladavini prava, spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter demokraciji; poudarja, da je ta načela treba spoštovati;
3. soglaša z mnenjem udeležencev vrhunškega zasedanja v Vilni, da bi morale vse partnerice svobodno uveljavljati svojo pravico do suverene izbire na podlagi lastnih ambicij in ciljev, ki jih želijo doseči v svojih odnosih z Evropsko unijo in znotraj vzhodnega partnerstva v skladu z načelom razlikovanja; v zvezi s tem opozarja, da je vzhodno partnerstvo projekt prostovoljne narave, ki spoštuje suvereno izbiro sodelujočih držav in krepi odnose med njimi, ter da bi to z vidika stabilnosti in blaginje moralo koristiti ne le vsem sodelujočim državam, ampak tudi Evropi kot celoti;
4. pozdravlja dejstvo, da je med Evropsko unijo ter Ukrajino, Moldavijo in Gruzijo prišlo do podpisa pridružitvenih sporazumov, vključno z dogovori o poglobljenih in celovitih območjih proste trgovine; poziva k čimprejšnji ratifikaciji omenjenih sporazumov v državah članicah Evropske unije; poudarja, kako pomembno je, da se izvajajo vsi deli teh sporazumov in da se sprejmejo ustrezne reforme na vseh zadevnih področjih, da bi se izognili socialnemu in okoljskemu dampingu; poziva vse strani, naj si v skladu s pridružitvenimi sporazumi še naprej prizadevajo za potrebne reforme, in poziva Evropsko komisijo in njene države članice, naj zagotovijo pomoč za spopadanje s tovrstnimi reformami; spodbuja države članice Evropske unije k izmenjavi bogatih izkušenj, ki so jih pridobile v procesu vzpostavljanja demokratičnih režimov in reform, ki temeljijo na spoštovanju temeljnih načel in vladavine prava, kar zlasti velja za tiste države članice, ki bi lahko gradile tako na lastnih izkušnjah s povezovanjem na ravni Evropske unije kot tudi na tesnih odnosih s partnerskimi državami; poziva vlade partnerskih držav, ki so pridružitvene sporazume z Evropsko unijo, vključno z dogovori o poglobljenih in celovitih območjih proste trgovine, že ratificirale, naj pripravijo javne razprave in kampanje obveščanja javnosti, tudi na lokalni ravni, pri čemer naj dejavno sodelujejo organizacije civilne družbe, vključno z nacionalnimi platformami foruma civilne družbe, saj je natančno poznavanje vsebine in učinkov teh sporazumov bistvenega pomena za njihovo uspešnost;
5. obsoja ruske neposredno in posredno vojaško agresijo v vzhodni Ukrajini in nezakonito priključitev Krimskega polotoka, ki je sledila uveljavljanju pravice do suverene izbire, v okviru katere se je Ukrajina odločila, da bo nadaljevala svojo evropsko perspektivo; poziva Rusko federacijo, naj spoštuje mednarodno priznano suverenost Ukrajine, umakne svoje sile, preneha podpirati separatistične sile na vzhodu Ukrajine in spoštuje številne mednarodne, večstranske in dvostranske pogodbe, vključno z Ustanovno listino Združenih narodov, Helsinško sklepno listino in memorandumom iz Budimpešte iz leta 1994, ki pozivajo k iskanju diplomatskih rešitev za krizne razmere ter k izogibanju vsakršni obliki oboroženega napada ali posredovanja v drugih državah; poziva Rusijo, naj preneha z medijsko vojno, ki je namenjena spodbujanju etničnega sovraštva med Rusi in Ukrajinci; zahteva polno sodelovanje vseh strani v preiskavah sestrelitve letala MH17 in poudarja, da je treba odgovorne za sestrelitev privedi pred sodišče; prav tako obsoja trgovinske omejitve, ki jih je Rusija uvedla proti Evropski uniji in številnim partnerskim državam; podpira omejevalne ukrepe Evropske unije proti Rusiji in vztraja, da bi jih ta morala ohraniti, dokler ne bo Rusija pričela izpolnjevati določb sporazumov iz Minska ali sprejela konstruktivnega stališča glede mirne rešitve spora na vzhodu Ukrajine; obsoja nezakonite, protiustavne in nelegitimne volitve, ki so potekale na območjih Donecka in Luganska, ki so pod nadzorom separatistov, in jih je Rusija priznala, saj so te ogrozile enotnost Ukrajine in zavrla mirovni proces; poziva ruske oblasti, naj Nadjo Ševčenko, ki je bila ugrabljen in je nezakonito priprta v Rusiji, nemudoma izpustijo;
6. obsoja dejstvo, da sta Ruska federacija in Abhazija 24. novembra 2014 podpisali sporazum o zavezništvu in strateškem partnerstvu, in rusko namero glede podpisa sporazuma o vzpostavitvi tesnejših odnosov s separatistično regijo Chinvali leta 2015; poudarja, da takšna dejanja predstavljajo resno grožnjo stabilnosti in varnosti v tej regiji in povzročajo resno nevarnost, ki lahko ogrozi prizadevanja za normalizacijo odnosov med Gruzijo in Rusko federacijo ter spodkoplje mednarodne razprave, ki potekajo v Ženevi; poziva Rusko federacijo, naj spoštuje temeljna načela mednarodnega prava in ozemeljsko celovitost Gruzije ter upošteva določbe sporazuma o premirju med Gruzijo in Rusijo iz leta 2008;
7. poudarja, da je Evropska unija odgovorna za jasno opredelitev možnosti, ki jih želi ponuditi kot odziv na ambicije in evropsko perspektivo partnerskih držav; obsoja dejstvo, da je Rusija tovrstne ambicije in vzhodno partnerstvo kot tako do tega trenutka dojemala zgolj kot grožnjo svojemu geopolitičnemu vplivu; ugotavlja, da se carinska unija in pogodba o Evrazijski gospodarski uniji, ki je pričela veljati januarja 2015, nanašata na projekt gospodarskega povezovanja med njunimi članicami, ki pa ni združljiv s pridružitvenimi sporazumi in njihovimi trgovinskimi komponentami (poglobljenimi in celovitimi območji proste trgovine); poziva Rusko federacijo, naj se vzdrži ekonomskih pritiskov in groženj na področju varnosti in oskrbe z energijo in naj spoštuje pravico svojih sosed do svobodne izbire lastne politične in gospodarske usode; ponovno poziva Rusko federacijo, naj si prizadeva za mirno rešitev sporov za pogajalsko mizo;

8. meni, da imata lahko vzpostavitev carinske unije in pogodba o Evrazijski gospodarski uniji, ki se zgleduje po idealih Evropske unije in je stopila v veljavo januarja 2015, pozitivne učinke za sodelujoče države le, če Ruska federacija teh držav ne bo prisilila k sodelovanju z izvajanjem ekonomskih pritiskov in groženj na področju varnosti in oskrbe z energijo ter če bo svojim sosedam omogočila, da svobodno izbirajo lastno politično in gospodarsko usodo; ugotavlja, da nove strukture niso združljive s pridružitvenimi sporazumi in dogovori o poglobljenih in celovitih območjih proste trgovine, in poudarja, da je treba poiskati nove načine za sodelovanje in komunikacijo v prihodnje, saj bo trgovino in dobre odnose med državami na obeh straneh treba zagotoviti v vsakem primeru;
9. ugotavlja, da evropski instrument sosedstva lahko deluje kot spodbuda za tesnejše sodelovanje s tistimi državami, ki pridružitvenih sporazumov z Evropsko unijo še niso podpisale, in poziva k obnovitvi prizadevanj za vzpostavitev odnosov z njimi;
10. meni, da bi moralo vrhunsko zasedanje vzhodnega partnerstva, ki bo maja 2015 potekalo v Rigi, predstavljati okrepitev vzhodnega partnerstva, za katerega bodo značilne močnejše politične in gospodarske vezi med Evropsko unijo in partnerskimi državami ter poglobljeni in tesnejši dvostranski in večstranski odnosi med vsemi partnericami; poziva Evropsko unijo in partnerske države, naj si še naprej dosledno prizadevajo za udejanjanje prvotne vizije vzhodnega partnerstva in se obenem osredotočijo na izvajanje reform, ki ustvarjajo spremembe v družbah in krepijo vezi med narodi;
11. ugotavlja, da politično združevanje, demokratične reforme, človekove pravice in temeljne svoboščine, krepitev zmogljivosti javnih institucij in neodvisnosti sodstva, boj proti korupciji, krepitev zanesljive oskrbe z energijo in stikov med ljudmi ter sodelovanje na področju izobraževanja predstavljajo ključna prednostna področja, glede katerih bi Evropska unija in njene partnerice morale povečati svoja prizadevanja in na vrhunskem zasedanju v Rigi doseči ustrezne rezultate;
12. poziva Evropsko unijo, naj s tistimi partnerskimi državami, ki so se zavezale k akcijskim načrtom za liberalizacijo vizumskega režima in ga tudi izpolnile, nemudoma vzpostavi režime kratkotrajnih potovanj brez vizumov, če so bili za to izpolnjeni vsi pogoji; poudarja, da bi morali akcijske načrte za liberalizacijo vizumskega režima uvesti tudi za tiste partnerske države, ki so zabeležile napredek pri izvajanju sporazumov o poenostavitvi vizumskih postopkov in ponovnem sprejemu z Evropsko unijo; izpostavlja pomen sodelovanja na področju vizumskih režimov in partnerstev za mobilnost, saj to predstavlja način za približevanje različnih družb in za razširjanje občutka pripadnosti skupnosti, ki temelji na enakih vrednotah, med državljani;
13. poudarja, da bodo tesnejši odnosi med Evropsko unijo in partnerskimi državami odvisni od oprijemljivih rezultatov demokratičnih reform in kakovosti vladavine prava ter od pozitivnega razvoja dogodkov v zvezi z upravljanjem državnih institucij ter na področjih političnega življenja in sodstva; v zvezi s tem ugotavlja, da je v nekaterih partnerskih državah mogoče opaziti obžalovanja vredne težnje po ustvarjanju sporov med vladnimi strankami in opozicijo; poziva vlade, naj se vzdržijo političnega maščevanja in selektivne uporabe pravosodja ter naj konkretne pomisleke, ki so jih izrazili Evropski parlament, Urad za demokratične institucije in človekove pravice Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) in ostale mednarodne institucije, ustrezno obravnavajo;
14. predlaga, naj Evropska unija in partnerske države v programih, ki jih snujejo in izvajajo skupaj, oblikujejo bolj strateški in v rezultate usmerjen pristop; meni, da bi morala biti ministrska zasedanja namenjena razpravi o strategijah sektorskega sodelovanja ter da bi morale biti platforme vzhodnega partnerstva in njihove strokovne skupine dejavnejše pri oblikovanju predlogov za takšne strategije ter njihovi pripravi in pregledu;
15. poudarja pomen krepitev programov za sodelovanje in izmenjavo, ki so namenjeni mladim, študentom, znanstvenikom in raziskovalcem znotraj vzhodnega partnerstva; z zadovoljstvom ugotavlja, da novi programi Evropske unije na teh področjih, in sicer program Erasmus+ in dejavnosti Marie Skłodowska-Curie v sklopu okvirnega programa za raziskave Obzorje 2020, zagotavljajo več priložnosti za krepitev mobilnosti raziskovalcev in štipendije za mlade v partnerskih državah; pozdravlja uspešnost prvih srečanj v okviru šole Euronest Scola in foruma mladih voditeljev vzhodnega partnerstva, ki so potekala leta 2013 in 2014, in predlaga, naj se tovrstna srečanja organizirajo redno; prav tako spodbuja uvedbo skupnih programov nepovratnih sredstev za kulturni razvoj in skupne kulturne dogodke ter predlaga, da bi bilo treba vsak mesec pripraviti skupno brošuro, objavljeno v angleškem jeziku in v jezikih partnerskih držav, ki bi prebivalce partnerskih držav neposredno obveščala o Evropski uniji in evropskih pogledih ter zagotavljala jasne informacije o odnosih teh partnerskih držav z Evropsko unijo;

Doseganje ciljev vzhodnega partnerstva z izvajanjem novega evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2014-2020

16. pozdravlja sprejetje evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2014–2020, ki v celoti upošteva vzhodno razsežnost evropske sosedске politike, kar bi moralo prispevati k doseganju konkretnih in vidnih izboljšav za zadevno prebivalstvo;
17. obžaluje, da je bil proračun evropskega instrumenta sosedstva deležen znatnega zmanjšanja sredstev v primerjavi s prvotnim predlogom Komisije; poziva k tesnemu dialogu s komisarjem, pristojnim pa evropsko sosedsko politiko, da bi zagotovili čim boljšo uporabo omejenih sredstev; meni, da bi bilo treba ohraniti sedanje razmerje med vzhodnimi in južnimi deli evropskega instrumenta sosedstva, ki 40 % vseh sredstev za sodelovanje namenja vzhodnim regijam; poziva Komisijo, naj partnerskim državam pomaga pri krepitvi njihovih upravnih zmogljivosti, da bi v celoti izkoristile možnosti financiranja v okviru evropskega instrumenta sosedstva;
18. ugotavlja, da je treba zagotoviti bolj uravnoteženo razporeditev sredstev med partnerske države, obenem pa priznava, da morajo vzhodne partnerice pripravljati boljše predloge projektov; meni, da je bistvenega pomena, da Komisija in vlade partnerskih držav spodbujajo in podprejo več lokalnih akterjev, kar zadeva pridobivanje in prejemanje podpore iz evropskega instrumenta sosedstva za njihove projekte;
19. izpostavlja pomen načel lastništva in vzajemne odgovornosti na področju načrtovanja in izvajanja državnih programov v okviru evropskega instrumenta sosedstva; meni, da je njihov uspeh deloma odvisen od sprejetih in vzajemno obvezujočih zavez med Evropsko unijo in partnerskimi državami;
20. predlaga, naj se v primerjavi z obdobjem 2007–2013 povečajo prizadevanja za zagotavljanje pomoči partnerskim državam, da bodo lahko na novo uvedeno zakonodajo dejansko izvajale in utrdile reforme, potrebne za krepitev demokracije in vladavine prava, v skladu s pravom in standardi Evropske unije; opozarja, da morajo zadevne države izkazati verodostojne rezultate glede tovrstnega izvajanja, preden se poveča pomoč EU;
21. poziva Komisijo in partnerske države, naj v okviru nacionalnih akcijskih načrtov in večdržavnih regionalnih programov za obdobje 2014–2015 določijo omejeno število prednostnih nalog, da bi tako povečale njihov učinek in dosegle oprijemljive in merljive rezultate;
22. poziva Komisijo, naj pripravi celovito strategijo za odnose z Belorusijo, ki bo namenjena spodbujanju medsebojnega razumevanja ter modernizaciji in demokratizaciji te države; meni, da bi takšna strategija morala vključevati prednostna področja za izvajanje reform v Belorusiji zavoljo izboljšanja odnosov in dejanskega sodelovanja v okviru evropskega instrumenta sosedstva in da bi morala temeljiti na načelu „več za več“;
23. pozitivno ocenjuje določbe glede izvajanja evropskega instrumenta sosedstva, ki temeljijo na posebej prilagojenem pristopu, oblikovanem na podlagi spodbud; meni, da se te dejansko zgledujejo po načelu „več za več“, ki se je do sedaj udeležalo le v omejenem obsegu; poudarja, da načelo „več za več“ hkrati pomeni tudi načelo „manj za manj“, ki ga je treba ustrezno uveljaviti, če zadevne države ne bi bile več pripravljene izvajati potrebnih reform; kljub temu meni, da je treba regionalno perspektivo ohraniti, in sicer s krepitvijo večstranskih stikov, pa tudi s projekti in platformami čezmejnega sodelovanja; v zvezi s tem pozdravlja dejstvo, da bo 10 % proračuna evropskega instrumenta sosedstva v okviru „večdržavnih krovnih programov“ namenjenih tistim partnerskim državam, ki dosegajo napredek pri vzpostavljanju in utrjevanju globoke in trajnostne demokracije ter pri izvajanju sprejetih reform, ki prispevajo k temu;
24. z zadovoljstvom ugotavlja, da je pri finančnih sredstvih evropskega instrumenta sosedstva, ki so dodeljena posameznim nacionalnim akcijskim načrtom, predviden variabilni del v višini do 20 %, zaradi česar je na voljo tudi več manevrskega prostora za razlikovanje pri izvajanju evropskega instrumenta sosedstva;
25. predlaga, naj Evropska unija prizadevanja partnerskih držav glede približevanja zakonodaji in standardom Evropske unije pospremi z ustrezno tehnično pomočjo, da bi zagotovila nemoteno in postopno prevzemanje vseh ustreznih delov pravnega reda Evropske unije ter dosegla konkretne in vidne koristi za gospodarstva in prebivalstvo teh držav;

26. poudarja, da mora biti pomoč Evropske unije prav tako usmerjena k obravnavi regionalnih gospodarskih in družbenih razlik v partnerskih državah, saj se projekti prepogosto osredotočajo na eno samo regijo ali prestolnico, medtem ko prebivalstvo v bolj oddaljenih delih države ne izkusi prednosti takšnih projektov in je še naprej večinoma slabo seznanjeno s prednostmi procesa povezovanja na ravni Evropske unije;
  27. poziva Evropsko unijo in države članice, naj politike za sodelovanje s partnerskimi državami in zagotavljanje podpore tem državam izvajajo dosledno in učinkovito ter skladno z ostalimi mednarodnimi in nacionalnimi donatorji; močno spodbuja Evropsko unijo in države članice, naj ukrepe in projekte v partnerskih državah načrtujejo skupaj; poziva k okrepljenemu usklajevanju in večjih sinergijah med projekti, ki jih financira evropski instrument sosedstva, ter drugimi instrumenti, ki jih financira Evropska unija, in programi Evropske unije, v katerih lahko sodelujejo tudi države vzhodnega partnerstva, vendar obenem poudarja, da ustaljene oblike sodelovanja, kot so konference donatorjev oziroma vlagateljev, delovne skupine, komuniciranje med delegacijami Evropske unije in veleposlaništvu držav članic na terenu ipd., ne bi smele zanemariti dogovorjenih ciljev politik;
  28. izpostavlja pomembno vlogo civilne družbe v smislu prispevanja k političnemu dialogu in procesom demokratičnih reform v partnerskih državah; predlaga, naj se politična zavezanost Evropske unije civilni družbi odraža v načrtovanju programov v okviru evropskega instrumenta sosedstva;
  29. poziva parlamente držav vzhodnega partnerstva, naj v okviru evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2014–2020 prispevajo k razpravi in ozaveščanju javnosti o tekočih procesih in glavnih dosežkih, da bi tako povečali prepoznavnost programov Evropske unije v svojih državah;
  30. poziva svoje sopredsednike, naj to resolucijo posredujejo predsedniku Evropskega parlamenta, Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, komisarju za evropsko sosedsko politiko in širitvena pogajanja, Evropski službi za zunanje delovanje ter vladam in parlamentom držav članic EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o infrastrukturnem sodelovanju med EU in državami vzhodnega partnerstva: skupni projekti na področju cestnega, železniškega in letalskega prometa**

(2015/C 315/02)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST –

- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2013 o evropski sosedski politiki na poti k močnejšemu partnerstvu: stališče EP v zvezi s poročili o napredku za leto 2012,
  - ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta o pregledu evropske sosedske politike in njeni vzhodni dimenziji in o Republiki Armeniji, Republiki Azerbajdžanu, Republiki Belorusiji, Gruziji, Republiki Moldaviji in Ukrajini,
  - ob upoštevanju skupne deklaracije vrhunškega srečanja vzhodnega partnerstva (Vilna, 28. in 29. november 2013) – Vzhodno partnerstvo: pot naprej,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom „EU in sosednje regije: prenovljeni pristop k prometnemu sodelovanju“ (COM(2011) 415) in sosedski prometni načrt EU, ki ga je pripravila Komisija in zajema letalski sektor, pomorski promet in promet po celinskih plovnih poteh, cestni in železniški promet ter infrastrukturne povezave,
  - ob upoštevanju skupne izjave ministrov držav članic EU in držav vzhodnega partnerstva, pristojnih za promet, ter predstavnikov Komisije o prihodnosti prometnega sodelovanja v vzhodnem partnerstvu
  - ob upoštevanju sklepov Sveta o prometnem sodelovanju s sosednjimi regijami EU s 3116. srečanja Sveta za promet, telekomunikacije in energijo,
  - ob upoštevanju bele knjige Komisije iz leta 2011 z naslovom „Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu“,
  - ob upoštevanju seznama prednostnih infrastrukturnih projektov na regionalnem prometnem omrežju vzhodnega partnerstva, sprejetega na srečanju prometnih ministrov EU in držav vzhodnega partnerstva, ki je potekalo 9. oktobra 2013 v Luxembourg,
  - ob upoštevanju podpisa pridružitvenih sporazumov med EU in Ukrajino, Moldavijo in Gruzijo,
  - ob upoštevanju učinkovitosti morske in rečne plovbe kot sistemov za prevoz blaga, povezovanje ljudi in razvoj boljšega povezovanja trgov –
1. poudarja, da je promet nadvse pomemben za blaginjo v Evropi, saj omogoča učinkovito distribucijo blaga in svobodno potovanje državljanov; želi spomniti, da je EU glavna politična in gospodarska partnerica držav vzhodnega partnerstva in da bi lahko tesnejše sodelovanje v prometnem sektorju zelo pripomoglo k temu, da bi te države postale gospodarsko močnejše in politično stabilnejše; poudarja, da boljše prometno sodelovanje, katerega cilj je zmanjšati čas in sredstva, ki jih je treba nameniti za prevoz blaga, prometne storitve in prevoz potnikov, neposredno koristi državljanom in podjetjem v EU in sosednjih regijah ter da lahko tesnejše povezovanje trgov prispeva tudi k odprtju novih tržnih možnosti za podjetja v EU in njenih sosednjih regijah;

(¹) Sprejeta 17. marca 2015 v Erevanu v Armeniji.

2. meni, da je mogoče z izboljšanjem prometne infrastrukture in tesnejšim povezovanjem trgov doseči boljše prometne povezave in tako zagotoviti neovirano potovanje potnikov ter učinkovit in zanesljiv prevoz blaga, ob upoštevanju posebnega geografskega položaja držav vzhodnega partnerstva; v zvezi s tem upa, da bosta prometna politika v državah vzhodnega partnerstva in strategija Evropa 2020 vidneje povezani;
3. poudarja, da je tesnejše sodelovanje med prometnimi trgi EU in držav vzhodnega partnerstva odvisno od volje in pripravljenosti vsake posamezne države v zvezi s tem ter od napredka pri uveljavljanju enakovrednih standardov na področju varnosti, zaščite, okolja in socialnih zadev v sosednjih državah, kot veljajo v EU; poziva EU, naj zagotovi vso potrebno tehnično podporo in svetovanje in naj se ne zateka k protekcionizmu;
4. poudarja, da še vedno obstajajo precejšnje razlike med prometno infrastrukturo na vzhodu in zahodu Evrope, ki jih je treba odpraviti, in da mora biti prometna infrastruktura na evropski celina bolj homogena;
5. opozarja, da so glavni problem prometni zastoji, zlasti v cestnem in letalskem prometu; poudarja, da je treba odpraviti številna ozka grla v evropskem prometu, da bi zadostili potrebam državljanov po potovanju in gospodarskim potrebam po prevozu blaga in opravljanju storitev, pri čemer pa je seveda treba upoštevati omejitve glede virov in okolja;
6. je seznanjen s sprejetjem smernic TEN-T, ki oblikujejo osrednje in celovito omrežje evropske strateške infrastrukture v vzhodnem in zahodnem delu Evropske unije ter torej enotni evropski prometni prostor; poziva Evropsko komisijo, naj preuči možnost povezave osrednjega omrežja TEN-T s prometnim omrežjem v državah vzhodnega partnerstva;
7. poziva Komisijo, naj skupaj z vladami vzhodnega partnerstva pripravi in objavi skupno študijo ocene prometne infrastrukture, vozlišč in povezav v skupnem interesu, ki bi lahko bila celovita podlaga za prihodnje skupne projekte;
8. je seznanjen z vse večjim pritiskom na javne vire za financiranje infrastrukture; poudarja, da je za financiranje in določanje cen potreben nov pristop na podlagi javnega in zasebnega partnerstva, ki bo lokalnim skupnostim omogočal vzpostavljane partnerstev z zainteresiranimi zasebnimi akterji in vladnimi agencijami ter uporabo mednarodnih skladov za ustvarjanje prometnih sredstev, kar bo koristilo vsem sodelujočim stranem; poziva države članice EU in države vzhodnega partnerstva, naj si izmenjajo najboljše izkušnje in okrepijo sodelovanje na tem področju;
9. priznava, da je treba v državah vzhodnega partnerstva naložbeno okolje še izboljšati, da bi iz držav članic EU pritegnili naložbe v sektor cestnega, železniškega, pomorskega in letalskega prometa, s katerimi bi podprli razvoj ustrezne infrastrukture, povezovanje držav vzhodnega partnerstva in držav članic EU, sprejetje standardov EU in razvoj zmogljivost v državah vzhodnega partnerstva;
10. poziva Komisijo in vlade držav vzhodnega partnerstva, naj v prihodnje trgovinske sporazume vključijo načelo olajšanja prometa;
11. poudarja, da bi morale reforme prometnega sektorja v državah vzhodnega partnerstva zagotoviti večjo skladnost s standardi EU; meni, da bi se morala pogajanja za sporazume o zračnem prevozu med EU in državami vzhodnega partnerstva s tistimi državami, s katerimi so se že začela, zaključiti in v zvezi s tem upa, da se bodo kmalu začela pogajanja še z drugimi državami tega partnerstva; meni, da bi bilo treba z reformo politike povečati pomorsko varnost in zaščito ter uvesti izboljšave v zvezi z zastavami v skladu s Pariškim memorandumom o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe, ter da bi morale biti partnerske države zmožne dokazati, da so izboljšale varnost v cestnem prometu in da sprejemajo konkretne ukrepe za izboljšanje interoperabilnosti železniškega sistema s sistemom EU; meni, da bi bilo treba izboljšati prometne povezave z EU z boljšim načrtovanjem omrežij in delom na prednostnih infrastrukturnih projektih, ki omogočajo povezovanje partnerskih držav z vseevropskim prometnim omrežjem; spodbuja partnerske države, naj obnovijo obstoječe ceste in zgradijo nove;

12. ugotavlja, da so znotraj ozemlja vzhodnega partnerstva zaprte meje in da imajo države, ki nimajo neposrednega dostopa do morja, komunikacijske težave, ter v zvezi s tem poziva EU, naj z izvajanjem konkretnih projektov prispeva k bolj odprtim in dostopnim načinom komuniciranja;
13. poudarja, da bi bilo treba tudi enotno evropsko nebo, ki se trenutno vzpostavlja, razširiti in vanj vključiti sosede EU – minimalni predpogoj za to je priznavanje prava EU in načela EU o določitvi; poudarja, da je cilj enotnega evropskega neba izboljšati varnost in zmanjšati zamude, stroške in emisije ter da so sosednje države EU kot del postopnega pristopa k ustvarjanju enotnega evropskega neba pripravljene oblikovati funkcionalne bloke zračnega prostora z državami članicami EU ali se vanje vključevati; poziva države vzhodnega partnerstva, naj pripomorejo k nemotenemu delovanju zračnih povezav z EU ter znotraj območja vzhodnega partnerstva;
14. opozarja, da ima cestni promet ključno vlogo za trgovinske tokove z državami tega partnerstva, ki imajo kopensko mejo z EU; vendar poudarja, da zamudni upravni postopki na mejnih prehodih še vedno ovirajo učinkovit pretok blaga med EU in njenimi vzhodnimi sosedi, v povprečju se namreč na mejnem prehodu izgubi 40 % vsega prevoznega časa zaradi neskladnosti v upravnih postopkih; poudarja, da je torej za spodbuditev trgovine nadvse pomembno poenostaviti čezmejne postopke ter jih skrajšati in zmanjšati njihove stroške, poleg tega poudarja, da bi državam vzhodnega partnerstva koristila izmenjava izkušenj pri uspešno izvedenih reformah na tem področju;
15. opozarja, da je smrtnost, povezana s prometnimi nesrečami, v večini držav vzhodnega partnerstva precej višja od povprečja EU in je zato nizka raven varnosti v cestnem prometu v teh državah vprašanje, ki neposredno zadeva EU; poudarja, da je izboljšanje varnosti v cestnem prometu z usposabljanjem, izmenjavo najboljših prakse, ozaveščanjem in spodbujanjem varnejše cestne infrastrukture, vključno z varnimi parkirišči, prednostna naloga v okviru sodelovanja EU s sosednjimi državami in zagotavljanjem finančne pomoči; spodbuja Komisijo, naj preuči možnost za širjenje skupnih vseevropskih storitev inteligentnih prometnih sistemov na države vzhodnega partnerstva;
16. z zadovoljstvom ugotavlja, da so številne države vzhodnega partnerstva izrazile zanimanje za povečanje dostopa do trga cestnega prevoza z EU, in meni, da bi morala EU za nadaljnje tržno povezovanje s temi državami izvajati svoje zunanje pristojnosti na tem področju; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj pozorno spremlja partnerske države in se prepriča, da izvajajo in uporabljajo ustrezne zaščitne, varnostne, okoljske in socialne standarde, ter naj zagotovi, da države članice ne bodo uvajale protekcionističnih ukrepov; meni, da bi morala biti postopna odprava količinskih omejitev v zameno za izvajanje standardov, ki zagotavljajo kakovost storitev cestnega prevoza med EU in državami vzhodnega partnerstva, glavni cilj teh pobud, ta koncept namreč ni vključen v veljavne dvostranske režime;
17. poudarja, da so potrebni odprti, pravični, nediskriminacijski, pregledni in učinkoviti sistemi za zaračunavanje uporabe železniške infrastrukture po koridorjih med EU, njenimi vzhodnimi partnericami, Bližnjim vzhodom in Azijo, da bo mogoče v celoti izkoristiti potencial železniškega tovornega prometa (vključno z obnovo obstoječih železniških povezav in gradnjo novih, učinkovitejših); poziva k regionalnemu sodelovanju glede teh vprašanj in z razočaranjem ugotavlja, da so med fizičnimi ovirami za rast trgovine in tovornega prometa tudi pomanjkanje interoperabilnih železniških sistemov, nezadostna tehnologija in slabo stanje tirnih vozil; poudarja, da je mogoče učinkovitost železniškega potniškega prometa povečati z boljšim sodelovanjem na mejnih prehodih, kar ne zahteva večjih naložb v infrastrukturo;
18. podpira spodbujanje vozil z nizkimi emisijami ogljika in infrastrukture za alternativna goriva, da bi zmanjšali porabo fosilnih goriv in s tem učinek prometa na okolje;

19. poudarja, da bi bilo treba nadaljevati reforme, s katerimi se skuša železniški sektor držav vzhodnega partnerstva približati standardom EU (varnost, zaščita, okolje, socialne zadeve in interoperabilnost), saj bo to koristno za potniški in tovorni promet, poleg tega pa bo pritegnilo več naložb v železniški sektor; opozarja, da velike potrebe po posodobitvi tirnih vozil v sosednjih državah ustvarjajo nove tržne možnosti za gospodarske družbe iz EU; poudarja, da so omenjene reforme tudi predpogoj za morebitno odprtje trga v prihodnje;
  20. poziva EU, naj z izmenjavo informacij o razvoju nacionalnih programov varnosti v civilnem letalstvu in najboljše prakse pri izvajanju in nadzoru kakovosti ukrepov za varnost v letalstvu pomaga pri doseganju skladnosti; poudarja, da bi bilo treba mednarodne standarde za varovanje v letalstvu iz Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu v celoti izvajati, in opozarja, da bi bilo mogoče z izboljšanjem znanja ter izvajanjem določb o varovanju v letalstvu Evropske konference civilnega letalstva (ECAC) in načel iz primarne zakonodaje EU spodbuditi približevanje pravne ureditve v regiji, ki bi preseгла mednarodne standarde;
  21. opozarja, da bi morale biti države vzhodnega partnerstva tudi prihodnje upravičenke v okviru programa raziskav o upravljanju zračnega prometa na enotnem evropskem nebu (SESAR), katerega namen je posodobiti infrastrukturo za nadzor zračnega prometa, in da bi bila večja pomoč EU državam vzhodnega partnerstva, ki skušajo posodobiti svoje sistemov za upravljanje zračnega prometa, zelo dobrodošla;
  22. podpira nadaljnje približevanje predpisov in doseganje skladnosti na vseh področjih prometa, institucionalni razvoj vladnih agencij, pristojnih za razvoj sektorja cestnega, železniškega, pomorskega in letalskega prometa v državah vzhodnega partnerstva, ter sprejetje standardov na podlagi tega, pa tudi izmenjavo najboljše prakse EU, tehnično pomoč ter organiziranje študijskih obiskov, delavnic in forumov;
  23. podpira izvajanje infrastrukturnih projektov na prometnem omrežju vzhodnega partnerstva v okviru obstoječih programov in instrumentov EU za izboljšanje povezav z osrednjim omrežjem TEN-T, pa tudi zaključek obstoječih projektov povezovanja držav vzhodnega partnerstva s prometnim omrežjem EU;
  24. meni, da bi morale Ukrajina, Moldavija in Gruzija kot podpisnice pridružitvenega sporazuma od EU prejeti ustrezno podporo za razvoj sektorja cestnega, železniškega, letalskega in pomorskega prometa;
  25. poudarja, so pomorski promet in plovne poti temeljni element za razvoj trgovine, lažji prevoz potnikov in boljše povezanost med prometnimi sistemi, ob upoštevanju geografskih posebnosti držav vzhodnega partnerstva;
  26. naroči svojima sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta predsedniku Evropskega parlamenta, Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje ter vladam in parlamentom držav članic EU in držav vzhodnoevropskega partnerstva.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o izzivih, morebitnem in novem sodelovanju za energetska učinkovitost in obnovljive vire energije v okviru vzhodnega partnerstva**

(2015/C 315/03)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST –

- ob upoštevanju ustanovnega akta parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. maja 2011,
- ob upoštevanju skupne izjave z vrhunškega srečanja vzhodnega partnerstva z dne 28. in 29. novembra 2013 v Vilni,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 24. oktobra 2014 o okviru podnebne in energetske politike za leto 2030,
- ob upoštevanju odločitev s konference Združenih narodov o podnebnih spremembah od 11. do 22. novembra 2013 v Varšavi,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2014 o okviru podnebne in energetske politike do 2030 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 o sedanjih izzivih in priložnostih za energijo iz obnovljivih virov na notranjem evropskem energetskem trgu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2013 o energetskem načrtu za leto 2050, prihodnosti z energijo ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 12. junija 2012 o sodelovanju na področju energetske politike s partnerji zunaj naših meja: strateški pristop k zanesljivi, trajnostni in konkurenčni oskrbi z energijo ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2014 o konferenci Združenih narodov o podnebnih spremembah v Limi, ki poziva k zavezujočemu cilju 40 % stroškovne učinkovitosti prihranka energije za izboljšanje energetske učinkovitosti ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. julija 2014 z naslovom Energijska učinkovitost in njen prispevek k energetske varnosti ter okviru podnebne in energetske politike za leto 2030 (COM(2014) 520),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. januarja 2014 z naslovom Okvir podnebne in energetske politike za obdobje 2020–2030 (COM(2014) 15),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. marca 2011 z naslovom Načrt za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050 (COM(2011) 112),
- ob upoštevanju Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti,
- ob upoštevanju Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES,

⁽¹⁾ Sprejeta 17. marca 2015 v Erevanu v Armeniji.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0094

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0201

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0088

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0238

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0063

- ob upoštevanju strateških dokumentov Armenije, Azerbajdžana, Belorusije, Gruzije, Moldavije in Ukrajine o energiji za obdobji do 2020 in 2030,
  - ob upoštevanju glavnih ciljev za leta 2014–2017 in delovnega programa za vzhodno partnerstvo: platforma 3 – energetska varnost,
  - ob upoštevanju vzpostavitve vzhodnoevropskega partnerstva za energetska učinkovitost in okolje leta 2009,
  - ob upoštevanju letnega poročila za leto 2013 o dejavnostih Energetske skupnosti, namenjenega Evropskemu parlamentu in nacionalnim parlamentom, ter letnega poročila z dne 24. septembra 2014 o dejavnostih Energetske skupnosti v letu 2014,
- A. ker svetovno povpraševanje po energiji nenehno narašča s podobno hitrostjo kot naraščanje prebivalstva, človekovo delovanje in razvoj tehnologije, kar povzroča vedno večje svetovno tekmovanje za vire fosilnih goriv in postavlja na kocko oskrbo z energijo za najšibkejša gospodarstva;
- B. ker se pojavlja zaskrbljenost zaradi podnebnih sprememb, vse večjega povpraševanja po energiji in negotovosti svetovnih trgov za nafto in zemeljski plin, zaradi česar so tako države proizvajalke kot porabnice začele razmišljati o pripravi vzajemno koristnih strategij za preoblikovanje energetskega sektorja v nizkoemisijske, iskanje novega ravnovesja med različnimi viri energije, zagotavljanje zanesljive in varne oskrbe in omejevanje porabe energije;
- C. ker se pričakuje, da bo poraba energije v vzhodnoevropski regiji naraščala hitreje od povprečja EU, to pa zaradi splošnega trenda, ki bo spremljal gospodarski in socialni razvoj te regije; ker vzhodnoevropske partnerske države porabljajo trikrat več energije kot povprečna država članica EU, njihov neizkoriščen potencial za energetska učinkovitost pa je še vedno ogromen;
- D. ker je zato v interesu gospodarstva, socialnih razmer in okolja tako EU kot vzhodnoevropskih partnerskih držav, da zmanjšamo emisije ogljikovega dioksida, ki nastajajo zaradi uporabe fosilnih goriv, razvijemo alternativne in stroškovno učinkovite vire energije in povečamo energetska učinkovitost;
- E. ker se je razprava o regionalni energetske politiki v okviru vzhodnega partnerstva v zadnjih letih okrepila in zajema tudi zблиževanje energetskega trgov, diverzifikacijo oskrbe z energijo in tranzitnih poti ter razvoj trajnostnih virov energije in infrastrukture skupnega in regionalnega pomena;
- F. ker je konferenca Združenih narodov o podnebnih spremembah v Varšavi novembra 2013 naznanila pomemben korak naprej, da bi leta 2015 dosegli nov univerzalni podnebni sporazum, ki bo temeljil predvsem na politikah in ukrepih za zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida iz energetskega sistema;
- G. ker bi ukrepi za varčevanje z energijo in energetska učinkovitost skupaj s povečano uporabo obnovljivih virov prispevali tudi k zmanjšanju mnogih oblik energetske odvisnosti, vključno z odvisnostjo od finančnih sredstev, tehnologije in goriva v jedrskem in fosilnem sektorju, nakupa in lastništva nad strateško energetska infrastrukturo in naložb nezanesljivih tretjih oseb v energetske projekte v EU in vzhodnoevropskih partnerskih državah;
- H. ker lahko povečanje deleža obnovljivih virov privede do znatnih prihrankov pri stroških, kar je v zadnjih letih razvidno iz računa EU za uvoženo energijo (zmanjšanje stroškov za 30 milijard EUR v letu 2012);
- I. ker slabo stanje stanovanjskega sektorja in infrastrukture za prenos in distribucijo energije, ki je zapuščina od preteklosti, postavlja pomembne izzive za energetska učinkovitost in varčevanje z energijo v mnogih državah EU in vzhodnoevropskih partnerskih državah;
- J. ker je EU sprejela okvir podnebne in energetske politike za leto 2030 ter postavila niz ciljev, in sicer želi emisije toplogrednih plinov zmanjšati za 40 % v primerjavi z letom 1990, delež porabljene energije iz obnovljivih virov v EU povečati za 27 % in energetska učinkovitost izboljšati za vsaj 27 % v primerjavi z napovedmi za leto 2030;

- K. ker so vse države članice EU odgovorne za polno izvajanje sedanjega kot tudi drugega podnebne in energetskega svežnja ter nadaljnje zakonodaje EU na področju energetske učinkovitosti, isto pa glede prenesene zakonodaje velja za vzhodnoevropske partnerske države; ker lahko nepravilen in nepravočasen prenos ogrozi varnost posameznih držav članic EU ali celotne EU in njenih vzhodnoevropskih partnerskih držav;
- L. ker je EU leta 2009 sprejela direktivo o energiji iz obnovljivih virov, v kateri določa zavezujoče nacionalne cilje, ki jih morajo države članice doseči s spodbujanjem uporabe obnovljivih virov energije; ker je leta 2012 nadalje sprejela direktivo o energetske učinkovitosti, zaradi katere morajo države članice izvajati zavezujoče ukrepe za varčevanje z energijo, posebno obveznosti za prenovo 3 % vladnih zgradb letno in za energetska podjetja, da znižajo porabo energije na ravni potrošnika;
- M. ker vzhodnoevropske partnerske države sodelujejo v sprejemanju in izvajanju političnega in pravnega okvira za obnovljive vire in energetske učinkovitost, tudi z nekaterimi pogodbenimi razmerji iz pogodbe o ustanovitvi Energetske skupnosti; ker je njihovo prizadevanje ovirano zaradi nezadostnega spremljanja in tehničnih zmogljivosti ter pomanjkanja naložb in instrumentov za njihovo izvajanje;
- N. ker so se Armenija, Gruzija in Moldavija leta 2013 pridružile vzhodnoevropskemu partnerstvu za energetske učinkovitost in okolje, ki je bilo najprej vzpostavljeno z Ukrajino in naj bi spodbujalo energetske učinkovitost in okoljske naložbe v državah vzhodnega partnerstva;
- O. ker kljub negativnemu vplivu, ki ga je imela svetovna gospodarska kriza na naložbe v varčevanje z energijo in obnovljive vire energije, mednarodne finančne institucije še vedno igrajo pomembno vlogo, saj uporabljajo finančni vzvod za nacionalne sklade in posojila za naložbe v trajnostno rabo energije in razvoj obnovljivih virov energije;
- P. ker morajo EU in vzhodnoevropske partnerske države upoštevati splošno konkurenčnost svojih gospodarstev in energijskih sektorjev, ko bodo pripravljale primerne politike za nalaganje obveznosti za energetske učinkovitost v industrijskih sektorjih, razvijale obnovljive vire energije in jih vključevale v nacionalne energetske mešanice;
- Q. ker sta se Ukrajina in Moldavija leta 2011 pridružili Energetski skupnosti in tako morali med drugim prenesti direktivo o energetske učinkovitosti stavb (do 30. septembra 2012), direktivo o energetske označevanju (do konca leta 2011), direktivo o energetske storitvah (do konca leta 2011) in direktivo o obnovljivih virih energije (do konca leta 2013); ker se Gruzija pogaja, da bi v letu 2015 postala polnopravna članica Energetske skupnosti –

Doseganje napredka in rezultatov na področju obnovljivih virov energije in energetske učinkovitosti

1. se strinja z udeleženci vrhunškega srečanja vzhodnega partnerstva v Vilni o strateškem pomenu in nujnosti tesnejšega sodelovanja na področjih okolja in podnebnih sprememb kot prednostnih področjih za ukrepanje; pozdravlja sodelovanje udeležencev vrhunškega srečanja pri oblikovanju novega univerzalnega podnebne sporazuma, ki bo leta 2015 sprejet na konferenci Združenih narodov o podnebnih spremembah v Parizu; poudarja, da je krepitev dvo- in večstranskega sodelovanja v okviru vzhodnega partnerstva na področju energije v skupnem interesu za uresničevanje ciljev podnebne politike;
2. pozdravlja napredek, ki je bil dosežen na vrhunskem srečanju v Vilni, in poziva udeležence vrhunškega srečanja, ki bo maja 2015 potekal v Rigi, naj v okviru vzhodnega partnerstva sprejmejo nadaljnje korake glede sodelovanja na področju energetike; obžaluje, da je Ruska federacija v posebnih primerih dvostransko trgovino z energijo uporabila kot instrument političnega pritiska; poudarja, da je treba za nadaljnji razvoj sodelovanja med EU in partnerskimi državami okrepiti medsebojno energetske varnost in zagotoviti, da bodo države postale bolj neodvisne in odporne na zunanje pritiske;
3. poudarja, da je treba doseganje napredka pri razvoju obnovljivih virov energije in energetske učinkovitosti obravnavati kot pomembno politično prednostno nalogo za prehod na nizkoogljične energetske sisteme, zmanjšanje tveganj, ki jih povzročajo podnebne spremembe, in spodbujanje varne, trajnostne in cenovno dostopne energije v korist našim gospodarstvom in državljanom;

4. poudarja, da obstoječa zastarela infrastruktura, „manjkajoče povezave“ in večji delež obnovljivih virov v proizvodnji energije in njena potrošnja kažejo na potrebo po obsežnih naložbah v razvoj ustrezne infrastrukture za prenos in shranjevanje električne energije; poziva EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj okrepijo regionalno sodelovanje in spodbujajo posodabljanje energetskih omrežij, zlasti z razvojem in spodbujanjem „pametnih omrežij“ ter izgradnjo novih povezovalnih vodov in čezmejne infrastrukture; poudarja, da morajo te naložbe dopolnjevati ukrepi za spreminjanje vedenja potrošnikov, varčevanje z energijo in močno podporo potrošnikom, pri čemer opozarja na koristi prehoda od fosilnih goriv na obnovljive vire energije, še posebej v sektorju ogrevanja; poudarja tudi, da je treba v podporo delovanja pametnega omrežja razviti hrbtenično internetno omrežje, poleg tega pa zagotoviti kibernetško varnost kritične infrastrukture;
5. ugotavlja, da so nekateri obnovljivi viri energije nestalne narave, in v zvezi s tem meni, da bolj razširjena kot so električna omrežja, tem bolj geografsko oddaljene vire energije je mogoče izkoriščati, s čimer se lahko doseže ravnovesje glede proizvodnje energije iz obnovljivih virov ali pomanjkanja zmogljivosti za proizvodnjo energije iz teh virov;
6. poudarja pomen energetske učinkovitosti stavb in prenove energetske neučinkovitih stavb v partnerstvu z EU, da bi čim bolj povečali njihovo energetsko učinkovitost;
7. meni, da bi moral biti razvoj obnovljivih virov energije povezan s podpiranjem zmogljivosti za skladiščenje električne energije in prilagodljivih rezervnih zmogljivosti, in poudarja potrebo po učinkovitih ukrepih za energetsko učinkovitost, da se v obdobjih največjega povpraševanja po električni energiji zagotovi oskrba z njo; poziva EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj podprejo in olajšajo sklepanje novih partnerstev, ki bodo zagotovila prenos tehnologij na področju upravljanja odjema in pametnih omrežij ter tehnologij shranjevanja; poziva k boljšemu sodelovanju med EU in njenimi partnerskimi državami pri skupnih prizadevanjih za boj proti vsem vrstam napadov na kritično infrastrukturo;
8. izpostavlja težave, povezane z uplinjanjem, s katerimi se soočajo podeželske skupnosti v vzhodnoevropskih partnerskih državah, saj so te skupnosti še vedno odvisne od naravnih virov, pridobljenih iz gozdov, zaradi česar je prišlo do obsežnega krčenja in degradacije gozdov, kar je krivo za približno petino vseh emisij, ki jih povzroča človek;
9. priporoča, naj EU in vzhodnoevropske partnerske države spodbujajo in preizkušajo lokalno in decentralizirano proizvodnjo energije iz obnovljivih virov ter distribucijska omrežja, ki bi ustvarila bolj prilagodljiv, uravnotežen in demokratičen energetski sistem, izboljšala energetsko varnost, zagotovila poslovne priložnosti in pokrila potrebe lokalnih skupnosti in trgov;
10. poziva države članice EU in partnerske države, naj si na področju alternativnih virov energije v večji meri prizadevajo za sodelovanje z zasebnimi vlagatelji pri pridobivanju plina iz skrilavca, ki je bogat z organskimi spojinami, kar bo pomenilo veliko prednost za države, ki so odvisne od uvoza energije, saj se bodo lahko bolje upirale zunanjim političnim pritiskom;
11. poudarja, da potencial prihrankov energije zadeva vse gospodarske sektorje, vključno z industrijo, kmetijstvom, stavbnim sektorjem (zlasti ob upoštevanju visoke stopnje energetske neučinkovitosti stanovanjskih zgradb), prevozom in storitvami; meni, da mora napredek pri energetske učinkovitosti temeljiti na odločitvah v zvezi z učinkovitim izvajanjem ukrepov, ki jih je premišljeno izoblikovala zapletena veriga deležnikov, od oblikovalcev politik in proizvajalcev energije do posameznih potrošnikov;
12. poudarja, da naj bi prehod na energetsko učinkovitejše gospodarstvo pospešil tudi širjenje inovativnih tehnoloških rešitev in izboljšal konkurenčnost industrije, obenem pa spodbudil gospodarsko rast in ustvaril visokokakovostna delovna mesta v več sektorjih, povezanih z energetsko učinkovitostjo;
13. poudarja, da bi morale politike za energetsko učinkovitost temeljiti na podrobnih analizah rabe energije, trgov in tehnologij ter opredelitvah sektorjev in priložnosti, kjer bi lahko z ukrepi dosegli največje izboljšave; v zvezi s tem poziva države članice EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj oblikujejo politike za energetsko učinkovitost, ki bodo usmerjene predvsem v odpravo ovir za naložbe v energetsko učinkovitost, v postopno določanje in izvajanje standardov učinkovitosti v vseh energetsko intenzivnih sektorjih, vključno z industrijo, v zviševanje davkov na najbolj energetsko neučinkovite izdelke in opremo, za katere obstajajo manj energijsko potratne alternative, in v ustvarjanje modelov financiranja, ki bodo dostopni zasebnim gospodinjstvom;

14. poudarja pomen dokončanja projektov daljinskega ogrevanja v vzhodnoevropskih partnerskih državah in zagotavljanja, da je pri zasnovi vsakega projekta obnove ali gradnje energetska učinkovitost prednostna naloga;

Zagotavljanje ustreznih okvirnih pogojev za trajnostni razvoj na področju energije iz obnovljivih virov in spodbujanje energetske učinkovitosti

15. podpira cilje za krepitev ozaveščenosti javnosti o energiji iz obnovljivih virov v vzhodnoevropskih partnerskih državah in ugotavlja, da poslovni skupnosti v teh državah trenutno primanjkuje znanja na področju proizvodnje energije iz obnovljivih virov in sredstev za sodelovanje v naložbenih projektih; poudarja vlogo mednarodnih finančnih institucij pri financiranju nacionalnih skladov in posojil za naložbe v trajnostno rabo energije in razvoj obnovljivih virov energije;
16. podpira cilje delovnega programa platforme vzhodnega partnerstva o energetske varnosti za obdobje 2014–2017, zlasti okrepljeno sodelovanje pri izvajanju zakonodaje na področju energetske učinkovitosti, obnovljivih virov energije in spodbujanja naložb;
17. poudarja, da so regulativni okviri za obnovljive vire energije in energetska učinkovitost zelo pomembni, saj upravna dovoljenja v precejšnji meri vplivajo na naložbene odločitve na teh področjih; priporoča, da vlade držav članic EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav pri oblikovanju pravnih, finančnih in regulativnih okvirov zagotovijo preglednost, skladnost in kontinuiteto, da bi okrepile zaupanje vlagateljev in si izmenjale zakonodajno strokovno znanje ter primere dobre prakse; poudarja, da bi morala biti Komisija previdna in zagotoviti, da energetske naložbe in politične odločitve v državah članicah EU ne bodo ogrozile energetske varnosti v drugih državah članicah ali vzhodnoevropskih partnerskih državah;
18. poziva Komisijo, naj pregleda direktivo o energetske učinkovitosti in sisteme obveznosti energetske učinkovitosti podaljša na obdobje po letu 2020 ter naj Energetske skupnosti v dokončno sprejetje predloži revidirano direktivo s cilji za leto 2030;
19. podpira približevanje vzhodnoevropskih partnerskih držav k zakonodaji in standardom EU na področju energije iz obnovljivih virov in energetske učinkovitosti, zlasti v okviru Energetske skupnosti, kot tudi izvajanje s tem povezanih nacionalnih strategij in akcijskih načrtov; v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je, da zakonodaja tudi tujim vlagateljem omogoča dostop do domačih trgov z energijo iz obnovljivih virov ter poenostavi trgovanje z energijo med nacionalnimi in lokalnimi udeleženci; poudarja, da bi bilo treba domače in tuje vlagatelje enako obravnavati pri dostopu do trgov z energijo iz obnovljivih virov; pričakuje zakonodajne predloge za nadaljnjo rast na področju domačih obnovljivih virov energije in proizvodnje energije iz njih po letu 2020; pozdravlja dejstvo, da so si vzhodnoevropske partnerske države, ki so sprejele nacionalne programe za energetska učinkovitost, zastavile količinsko opredeljene cilje, zlasti kar zadeva zmanjšanje energetske intenzivnosti, znižanje emisij ogljikovega dioksida ter toplotne izgube v stanovanjskem sektorju; poudarja, da bi bilo treba cilje energetske učinkovitosti, ki niso bili doseženi, redno revidirati in oblikovati nove strategije, s katerimi bodo ti cilji tako v EU kot v partnerskih državah zagotovo doseženi;
20. meni, da so za učinkovito izgradnjo zmogljivosti, temelječih na obnovljivih virih energije, potrebni bolj povezani podporni sistemi za to energijo, zlasti za inovativne tehnologijah v sektorjih sončne in vetrne energije ter energije iz biomase, vendar ti sistemi ne bi smeli voditi do prekomernih subvencij, poleg tega bi jih bilo treba postopoma opustiti, ko bodo te tehnologije dovolj razvite;
21. poudarja vlogo, ki jo lahko ima prometni sektor pri zmanjševanju emisij, če se cilji glede obnovljivih virov energije vključijo v delovne programe na področju javnega prometa;
22. poziva EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj vzpostavijo nove modele financiranja za spodbujanje uporabe obnovljivih virov energije in prihranke energije, ki bodo manj temeljili na javnem financiranju in bolj na zasebnem;
23. poziva k izvajanju študij ocene porabe energije za posamezne države, da bi oblikovali strategijo za optimizacijo naložb in s tem povečali učinkovitost ter na dolgi rok zmanjšali stroške in odvisnost od uvoza; spodbuja večje javne in zasebne naložbe v prenavo neučinkovitih stanovanjskih zgradb v EU in partnerskih državah;

24. opozarja na svoje priporočilo, naj si države članice EU in vzhodnoevropske partnerske države prizadevajo za prednostno obravnavo trgovine z energijo iz obnovljivih virov, tj. v skladu z mehanizmi in pogoji, ki so opredeljeni v Direktivi 2009/28/ES;
25. pozdravlja dejstvo, da je v okviru prenesene direktive o obnovljivih virih energije Ukrajina skoraj podvojila delež obnovljivih virov energije pri končni porabi, s 2,99 % v letu 2012 na 3,96 % v letu 2013;

Spodbujanje skupnih pristopov pri oblikovanju politik in kreptvi večstranskega sodelovanja na področju obnovljivih virov energije in energetske učinkovitosti v okviru vzhodnega partnerstva

26. poudarja, da morajo države članice ob upoštevanju strukture domačih energetskih trgov same izbrati ustrezne strategije, čeprav so bili cilji glede energetske politike zastavljeni in usklajeni na ravni EU; priporoča, naj države članice EU in vzhodnoevropske partnerske države nadaljujejo dialog in sodelovanje pri raziskavah ter oblikovanju politik v zvezi z obnovljivimi viri energije in energetske učinkovitosti, obenem pa se naj spopadajo s problemom energetske revščine, s posebnim poudarkom na ranljivih gospodinjstvih z nizkimi dohodki, ki si sama ne morejo privoščiti naložb v energetske učinkovitost in prenovitvene projekte in bi jih zato naraščajoče cene energije najbolj prizadele; države članice naj tem gospodinjstvom zagotovijo informacije in prilagojene mehanizme financiranja, ki jim bodo omogočili zmanjšanje porabe energije, diverzifikacijo virov energije in doseganje energetske neodvisnosti na ravni gospodinjstva;
27. poudarja interes za oblikovanje odprtega in integriranega energetskega trga med EU in vzhodnoevropskimi partnerji, ki bi lahko z zagotavljanjem več priložnosti za trgovino in naložbe spodbudil razvoj obnovljivih virov energije; priporoča, naj EU in vzhodnoevropske partnerske države v okviru novih sporazumov sodelujejo pri razvoju regionalne trgovine z električno energijo iz obnovljivih virov energije;
28. pozdravlja namero Komisije, da bo oblikovala smernice za trgovanje z obnovljivimi viri energije na evropski ravni, in priporoča, naj se v celoti upošteva potencial trgovine med EU in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami;
29. pozdravlja podporo programa INOGATE vzhodnoevropskim partnerskim državam, vključno s pobudo za varčevanje z energijo v stavbnem sektorju (ESIB); meni, da bi bilo treba ta program v prihodnje izvajati v bolj prilagojeni obliki za vsako partnersko državo, na podlagi pogodbenih sporazumov ter zavez za politične spremembe;
30. pozdravlja rezultate pobude konvencije županov EU, ki je združila mestne svete v prizadevanju za zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida z ukrepi na področju energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije; poziva EU, naj okrepi to pobudo in jo priporoči več občinam, zlasti v vzhodnoevropskih partnerskih državah; priporoča, naj pobuda vključuje nadaljnja prizadevanja za spodbujanje načel energetske učinkovitosti in spreminjanja miselnosti potrošnikov, zlasti prek kampanj za ozaveščanje;
31. priznava pomen vzhodnoevropskega partnerstva za energetske učinkovitost in okolje (E5P), pri katerem gre za sklad z več donatorji, s katerim upravlja Evropska banka za obnovo in razvoj, namenjen pa je spodbujanju naložb v energetske učinkovitost in zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida v vzhodnoevropskih partnerskih državah; pozdravlja odločitev Armenije, Gruzije in Moldavije, da se oktobra 2013 pridružijo dejavnostim sklada E5P kot plačnice in prejemnice, in ugotavlja, da ta sklad od leta 2009 uspešno deluje v Ukrajini; spodbuja Azerbajdžan in Belorusijo, naj pristopita k temu skladu in se pridružita njegovi skupnosti donatorjev, s čimer bosta okrepili prizadevanja za izboljšanje energetske učinkovitosti;
32. poziva EU, naj bolj učinkovito uporablja Sklad za spodbujanje naložb v sosedstvo in naj sofinancira naložbe v ukrepe za energetske učinkovitost ter projekte obnovljivih virov energije, pri čemer naj med drugim gradi na izkušnjah, ki jih je pridobila pri izvajanju projektov energetske učinkovitosti v naložbenem okviru za zahodni Balkan;
33. poudarja potrebo po razvoju izobraževanja na akademskih področjih, povezanih z obnovljivimi viri energije in energetske učinkovitosti, saj pomembno usmerjajo inovacije; priporoča, naj EU razvije podporne programe v okviru evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2014–2020, da bodo lahko univerze in tehnične šole v EU in vzhodnoevropskih partnerskih državah začele tesneje sodelovati in si izmenjavati dodiplomske in doktorske študente na področju energetskega inženiringa in gospodarstva;

34. pozdravlja prednostne naloge evropskega programa Inteligentna energija – Evropa in okvirnega programa za raziskave in inovacije (Obzorje 2020); poziva EU, naj program Inteligentna energija – Evropa odpre za vzhodnoevropske partnerske države in sprejme ukrepe, ki bodo tem državam olajšali sodelovanje, kar bo omogočilo izmenjavo zgledov dobre prakse in razvoj novih tehnologij ter bo spodbudilo inovacije na področju obnovljivih virov energije ter energetske učinkovitosti;
  35. naroči svojim soprodsednikoma, naj to resolucijo posredujeta predsednikom Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje, vladam in parlamentom držav članic EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o kulturi in medkulturnem dialogu v okviru vzhodnega partnerstva**

(2015/C 315/04)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST –

- ob upoštevanju skupne izjave z vrha vzhodnega partnerstva v Vilni z dne 28. in 29. novembra 2013 z naslovom Vzhodno partnerstvo: pot naprej,
- ob upoštevanju skupne izjave z vrha vzhodnega partnerstva 29. in 30. septembra 2011 v Varšavi,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2013 o evropski sosedski politiki na poti k močnejšemu partnerstvu: stališče EP v zvezi s poročili o napredku za leto 2012,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 12. maja 2011 o kulturnih razsežnostih zunanjega delovanja EU,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 2004 o ohranjanju in spodbujanju kulturne raznolikosti: vlogi evropskih regij in mednarodnih organizacij, kot sta Unesco in Svet Evrope,
- ob upoštevanju ustreznih delovnih dokumentov Odbora Evropskega parlamenta za kulturo in izobraževanje, kot sta delovni dokument z dne 15. oktobra 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa Ustvarjalna Evropa ter delovni dokument z dne 16. oktobra 2013 o programu Erasmus+,
- ob upoštevanju osnutka mnenja Odbora Evropskega parlamenta za kulturo in izobraževanje z dne 5. novembra 2013 o zunanji politiki EU v svetu kulturnih in verskih razlik,
- ob upoštevanju Konvencije Unesca iz leta 2005 o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov,
- ob upoštevanju Konvencije Unesca o svetovni dediščini iz leta 1972 in Haaške konvencije o varstvu kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada iz leta 1954 ter določb o izvajanju Konvencije,
- ob upoštevanju ustanovnega akta parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. maja 2011,
- ob upoštevanju skupnega sporočila Evropske komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z naslovom „Vzhodno partnerstvo: časovni načrt za jesensko srečanje na vrhu 2013“ z dne 15. maja 2012,
- ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. aprila 2012 o krepitevi civilne družbe v državah vzhodnega partnerstva, vključno z vprašanjem sodelovanja med vlado in civilno družbo ter vprašanjem reform, katerih namen je krepitev civilne družbe,
- ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) iz leta 2014 o varstvu kulturne dediščine na območju držav članic OVSE,

A. ker je glavno bogastvo Evrope njena kulturna dediščina, ki jo je treba ohraniti v korist ljudem;

B. ker je kultura lahko in mora biti pospeševalec razvoja, vključevanja, inovacij, demokracije, človekovih pravic, izobraževanja, preprečevanja sporov, sprave, vzajemnega razumevanja in spoštovanja;

⁽¹⁾ Sprejeta 17. marca 2015 v Erevanu v Armeniji.

- C. ker lahko kulturno sodelovanje in medkulturni dialog, temelja kulturne diplomacije, pomagata zagotavljati svetovni mir in stabilnost; umetniki so dejansko diplomati na področju kulture, saj si izmenjujejo in primerjajo različne estetske, politične, moralne in socialne vrednote;
- D. ker kulturne dobrine, vključno s športnimi in mladinskimi dejavnostmi, prispevajo k nematerialnemu razvoju in gospodarstvu Evrope ter pomagajo ustvarjati družbo, ki temelji na znanju, zlasti s kulturno industrijo in turizmom;
- E. ker so lahko novi mediji in komunikacijske tehnologije, kot je internet, instrumenti za kulturno sodelovanje in medkulturni dialog ter omogočajo lažji dostop do kulturnih vsebin in izobraževanja;
- F. ker je raznolikost evropske kulture, tako kot biotska raznovrstnost, del žive dediščine, nujno potrebne za trajnostni razvoj naših družb, zato jo je treba varovati in zaščititi pred vsakršnim tveganjem izginotja;
- G. ker povezane multikulturne družbe, ki na demokratičen in trajnosten način ravna s svojo raznolikostjo, spodbujajo pluralnost ter so bolj odprte in v boljšem položaju za doprinos k bogastvu, ki ga predstavlja kulturna raznolikost; ker mobilnost oseb na skupnem evropskem območju, že obstoječi in novi migracijski tokovi ter razne oblike izmenjav to kulturno raznolikost še povečujejo;
- H. ker Lizbonska pogodba daje še večji pomen ohranjanju in spodbujanju vsakega posameznega in vseh vidikov kulturne dediščine Evropske unije;
- I. ker je kulturna raznolikost eno od temeljnih načel Evropske unije, zapisano v členu 22 Listine EU o temeljnih pravicah, kjer piše, da „Unija spoštuje kulturno, versko in jezikovno raznolikost“.
- J. ker je ohranjanje in spodbujanje kulturne in jezikovne raznolikosti v državah članicah in med njimi temeljna vrednota, hkrati pa tudi ena od glavnih nalog Evropske unije; ker evropska agenda za kulturo določa, da je spodbujanje kulture strateški cilj in ključni element zunanjih odnosov EU;
- K. ker Konvencija Unesca o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov iz leta 2005 njenim podpisnicam omogoča sprejemanje primernih ukrepov za zaščito kulturnih dejavnosti, imetja in storitev, da se spodbuja raznolikost kulturnih izrazov na ozemlju držav podpisnic in v okviru mednarodnih sporazumov;
- L. ker so vsi jeziki v Evropi enako vredni in veljavni, ker so neločljivi del evropske kulture in civilizacije ter ker bogatijo človeštvo; ker spoštovanje jezikovne raznolikosti pozitivno prispeva k socialni koheziji, saj krepi medsebojno razumevanje, samozavest in odprtost duha, ker povečuje dostopnost kulture ter spodbuja ustvarjalnost in pridobivanje medkulturnih veščin, pa tudi sodelovanje med ljudstvi in državami;
- M. ker pojem jezikovne raznolikosti v EU in vzhodnoevropskih partnerskih državah zajema ne le uradne jezike, temveč tudi druge uradne jezike, regionalne jezike in jezike, ki v teh državah niso uradno priznani; ker vsi jeziki odražajo način razmišljanja in ustvarjanja ter zgodovinsko, družbeno in kulturno znanje in veščine, ki so del bogastva in raznolikosti EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav ter temelji evropske identitete; ker je treba jezikovno raznolikost v posamezni državi zato obravnavati kot prednost, ne kot breme, ter jo ustrezno podpirati in spodbujati;
- N. ker je v Okvirni konvenciji Sveta Evrope o varstvu narodnih manjšin, ki jo je ratificiralo 24 držav članic EU in vseh pet partnerskih držav parlamentarne skupščine Euronest, zapisano, da je ustvarjanje ozračja strpnosti in dialoga potrebno za to, da kulturna raznolikost ni vir in dejavnik razdvajanja, ampak bogatenja vsake družbe;
- O. ker Evropska listina Sveta Evrope o regionalnih ali manjšinskih jezikih, ki jo je ratificiralo 16 držav članic EU in podpisale štiri vzhodnoevropske partnerske države, daje referenčni okvir za zaščito jezikov, ki jim grozi izumrtje, in mehanizem za zaščito manjšin;
- P. ker so nekateri ogroženi evropski jeziki, ki jih govorijo prebivalci čezmejnih skupnosti, deležni zelo različnih ravni zaščite glede na državo ali regijo, v kateri živijo govorniki posameznega jezika; ker v nekaterih državah EU in vzhodnoevropskih državah obstajajo jeziki manjšin ali regionalni jeziki, ki so ogroženi ali izumirajo, v drugih, sosednjih državah, pa so to uradni, večinski jeziki;

- Q. ker je treba jezikom, ki jim grozi izumrtje, zaradi nujnosti razmer, s katerimi se soočajo, posvetiti posebno pozornost, in sicer s priznavanjem večkulturnosti in večjezičnosti, z izvajanjem ukrepov politik za boj proti predsodkom do ogroženih jezikov ter s pristopom, ki bo nasprotoval asimilaciji;
- R. ker je poučevanje v materinem jeziku najučinkovitejši način učenja; ker imajo otroci, če se učijo v materinem jeziku že od začetka, hkrati pa se učijo še uradnega jezika, naravno sposobnost za poznejše učenje več jezikov, in ker je večjezičnost prednost za mlade Evropejce;
- S. ker na evropski celini živi več kot 300 različnih narodnih manjšin in jezikovnih skupnosti;
- T. ker Evropska unija temelji na vrednotah, kot je spoštovanje človekovega dostojanstva, svobode, demokracije, enakosti, pravne države in človekovih pravic, vključno s pravicami pripadnikov manjšin, in ker so te vrednote skupne vsem državam članicam v družbi, ki jo označujejo pluralizem, nediskriminacija, strpnost, pravičnost, solidarnost ter enakost žensk in moških (člen 2 Pogodbe o Evropski uniji); ker so to tudi vrednote vzhodnega partnerstva;
- U. ker je v sklepih predsedstva z zasedanja Evropskega sveta v Københavnu 21. in 22. junija 1993 navedeno, da sta spoštovanje in zaščita manjšin pogoja za članstvo v Evropski uniji;
- V. ker narodne manjšinske skupnosti pomenijo poseben prispevek k evropski kulturi;
- W. ker je za prihodnost EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav, za njihovo stabilnost, varnost in blaginjo ter za dobre sosedske odnose ključnega pomena, da se obravnava vprašanje narodnih manjšin ter medkulturnih in medetničnih odnosov; ker si pripadniki večinskih in manjšinskih skupnosti delijo vzajemno – čeprav asimetrično – politično in moralno odgovornost za povezovanje, ohranjanje in razvoj manjšinske identitete, kulture in jezika;
- X. ker bi moral imeti vsak posameznik neodtujljivo pravico do proste izbire, ali želi pripadati narodni manjšini, in ker zaradi te izbire ali zaradi uveljavljanja pravic, povezanih z izbiro, ne sme biti na noben način prikrajšan; ker nobena država članica EU ali vzhodnoevropska partnerska država ne sme dvomiti o pravici oseb, pripadnikov narodnih manjšin, da prosto izberejo eno ali več identitet;
- Y. ker je glavna odgovornost držav članic, da zaščitijo vso kulturno dediščino velikega pomena pred namenskimi uničenjem v primeru oboroženega spopada;
- Z. ker je kulturna dediščina izraz zgodovine, tradicije in korenin posameznega naroda –

Spoštovanje kulturnih pravic: glavna načela

1. poudarja pomen kulturne razsežnosti in medkulturnega dialoga za poln razvoj vzhodnega partnerstva;
2. poziva države članice EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj spoštujejo zaveze, ki so jih sprejele s podpisom Konvencije Unesca o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov iz leta 2005, tako na njihovem lastnem ozemlju kot v okviru mednarodnih sporazumov;
3. poziva vse države članice EU, ki tega še niso storile, naj sledijo vzoru držav, ki sodelujejo v parlamentarni skupščini Euronest in so podpisale in ratificirale Okvirno konvencijo Sveta Evrope o varstvu narodnih manjšin; poleg tega poziva države članice EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj – če tega še niso storile – ratificirajo in izvajajo Evropsko listino Sveta Evrope o regionalnih ali manjšinskih jezikih;

4. izraža trdno prepričanje, da morajo biti zagotovljene pravice članov narodnih manjšinskih skupnosti, saj se le tako ustvarijo ustrezne razmere za njihov razvoj. Te pravice morajo biti primerljive s pravicami, ki jih uživa večinska skupnost v državah članicah EU in vzhodnoevropskih partnerskih državah; ugotavlja, da narodne manjšine nimajo statusa pravne osebe, zato ne morejo biti pravni subjekti in stranke v pogodbah ali konvencijah; vendar poudarja, da morajo biti subjekt kolektivnega varstva in da morajo imeti njihovi člani možnost, da – bodisi kot posamezni pravni subjekti ali v okviru različnih subjektov s pravno osebnostjo – ukrepajo za zaščito identitete in kulturnih pravic posamezne narodne manjšine; poudarja, da te pravice ne veljajo samo na posameznem ozemlju oziroma niso vezane nanj, njihovo priznavanje in varstvo pa morata biti pravno urejena na ravni posamezne države in na čezmejni (mednarodni) ravni (Priporočilo generalne skupščine Sveta Evrope št. 1735 iz leta 2006 o pojmu „narod“);

Kulturni dialog in kulturno sodelovanje

5. poudarja, da je treba sprejeti vsestranski pristop h kulturnemu posredovanju in kulturnim izmenjavam med državami članicami EU in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami, opozarja pa tudi na pomen kulture pri spodbujanju demokracije in človekovih pravic ter pri preprečevanju sporov in utrjevanju miru;
6. izraža zaskrbljenost, ker dolgotrajni spori na ozemlju vzhodnoevropskih partnerskih držav še niso rešeni v mednarodnem, pravnem okviru; poudarja, da so sedanje razmere resna ovira za demokratični razvoj teh regij in da negativno vplivajo na izmenjave in procese vzajemnih koristi med državami vzhodnega partnerstva, med drugim tudi na kulturnem področju;
7. izraža obžalovanje zaradi uničevanja zgodovinskih, verskih in kulturnih spomenikov na ozemlju vzhodnoevropskih partnerskih držav, zlasti tam, kjer se spori nadaljujejo; poziva države članice EU in države članice vzhodnega partnerstva, naj države v sporu pripravijo do tega, da ne bodo uničevale spomenikov, zamenjevale njihovih originalnih delov ter jih nezakonito uvažale, izvažale ali spreminjale, saj takšna dejanja zmanjšujejo kulturno in zgodovinsko vrednost spomenikov;
8. v zvezi s tem priporoča pobude za vzajemne izmenjave in poziva k nadaljnjim prizadevanjem za spodbujanje medkulturnih stikov med ljudmi, ki živijo na območjih dolgotrajnih sporov; ponavlja, da je treba razširjati ideje miru in zaupanja ter začeti resničen proces sprave med sprtimi stranmi;
9. poudarja, da je treba pripraviti učinkovite strategije za medkulturna pogajanja med državami članicami EU in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami, ter meni, da bi večkulturni pristop k tej nalogi olajšal sprejetje koristnih sporazumov, saj bi EU in vzhodnoevropske partnerske države postavil v enakovreden položaj;
10. poudarja, da lahko izmenjave na kulturnem in izobraževalnem področju med državami članicami EU in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami okrepijo civilno družbo, spodbujajo demokratizacijo in dobro upravljanje, podpirajo pridobivanje znanja in spretnosti, spodbujajo človekove pravice in temeljne svoboščine ter zagotovijo temelje za trajno sodelovanje;
11. spodbuja države vzhodnega partnerstva, naj pripravijo programe izmenjav na izobraževalnem področju, pri čemer naj sledijo primeru programa EU Erasmus, ki se je izkazal za koristno orodje ne le v izobraževanju, temveč tudi pri medkulturnih izmenjavah, rezultat pa je boljše razumevanje med različnimi kulturami;
12. spodbuja države članice EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj pospešijo prizadevanja za sodelovanje, da bodo v skladu z nacionalno zakonodajo in mednarodnimi pravnimi okviri še izboljšale nacionalne pravne okvire za zaščito in ohranjanje kulturne dediščine in kulturnega bogastva; sem sodijo tudi ukrepi za boj proti nezakoniti trgovini s kulturnimi dobrinami in intelektualno lastnino; želi pri tem znova spomniti na trenutna prizadevanja v EU za prenovitev direktive o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice (COM(2013) 311, Vergiatovo poročilo);
13. poziva k usklajenim strategijam za spodbujanje mobilnosti mladih, kulturnih delavcev, umetnikov in ustvarjalcev, pa tudi razvoja na kulturnem in izobraževalnem področju (vključno z mediji in pismenostjo na področju IKT) ter možnosti za umetniško izražanje v vseh oblikah v državah članicah EU in vzhodnoevropskih partnerskih državah; poziva k večjemu proračunu za te dejavnosti;
14. spodbuja k sodelovanju iz izvajalci, posredniškimi organizacijami in civilno družbo v državah članicah in v vzhodnoevropskih partnerskih državah pri pripravi in izvajanju zunanjih kulturnih politik ter pri spodbujanju kulturnih dogodkov in izmenjav, ki izboljšujejo vzajemno razumevanje, obenem pa ustrezno upoštevajo evropsko kulturno in jezikovno raznolikost;

Dostop do programov EU

15. poudarja, da ima Evropska unija glavno vlogo pri krepitvi medkulturnega dialoga z vzhodnoevropskimi partnerskimi državami s ciljem, da se podpreta solidarnost ter socialna in politična kohezija; predlaga prizadevanje za krepitev zaupanja in za soobstoje skupnosti, ki že tradicionalno živijo druga poleg druge, in sicer tako, da se jih uči in spodbuja k spoznavanju identitete, jezikov, zgodovine, dediščine ter kulturne in regionalne identitete druge skupnosti; cilj je zagotoviti boljše razumevanje in večje spoštovanje različnosti;
  16. znova opozarja na pomen protokolov za kulturno sodelovanje in na njihovo dodano vrednost pri dvostranskih sporazumih z vzhodnoevropskimi partnerskimi državami; poziva Komisijo, naj predloži strategijo o prihodnjih protokolih za kulturno sodelovanje in se pri tem posvetuje z vsemi zainteresiranimi stranmi, tudi Evropskim parlamentom, parlamenti držav vzhodnega partnerstva in civilno družbo;
  17. poudarja pomen kulturne diplomacije in pozdravlja programa Erasmus+ ter Evropa za državljane, ki prispevata k izboljšanju jezikovnih spretnosti ter krepitvi kulturne zavesti, aktivnega državljanstva in vzajemnega razumevanja; poudarja pomen programa Ustvarjalna Evropa v kulturnih in ustvarjalnih panogah; poudarja tudi, da je treba za te programe zagotoviti več sredstev;
  18. popolnoma podpira večjo udeležbo držav vzhodnega partnerstva v zgoraj omenjenih programih ter spodbuja sinergije in pobude za mlade na področju izobraževanja, večjezičnosti, športa, medijev, turizma, prostovoljstva in usposabljanja kot sestavnih delov sodelovanja in dialoga med EU in državami vzhodnega partnerstva;
  19. ceni vsakršno javno-zasebno sodelovanje, pri katerem ima civilna družba – vključno z nevladnimi organizacijami in evropskimi kulturnimi mrežami – močno vlogo pri obravnavi kulturnih vidikov odnosov EU z vzhodnoevropskimi partnerskimi državami;
  20. podpira vse večjo udeležbo vzhodnoevropskih partnerskih držav v programih EU na področju kulture, mobilnosti, mladih, izobraževanja in usposabljanja; poziva k temu, da se zlasti tistim, ki so šele nedavno pristopili k vzhodnemu partnerstvu, zagotovi dostop do teh programov;
  21. poziva k uvedbi kulturnega vizuma za državljane, umetnike in druge strokovne delavce na kulturnem področju iz vzhodnoevropskih partnerskih držav, po vzoru programa raziskovalnih vizumov, ki velja že od leta 2005; tako se bo še bolj spodbudila mobilnost v sektorju kulture, poleg že sedanjih razprav o poenostavitvi vizumskih postopkov; poziva k določitvi časovnega okvira za uvedbo programa kulturnih vizumov;
  22. naroča svojima sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta predsedniku Evropskega parlamenta, Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje ter vladam in parlamentom držav članic in držav vzhodnega partnerstva.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾
o stoti obletnici armenskega genocida
(2015/C 315/05)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST,

- ob upoštevanju člena 9(3) svojega poslovnika,
  - ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah z dne 10. decembra 1948,
  - ob upoštevanju Mednarodnega pakta o političnih in državljanskih pravicah z dne 16. decembra 1966,
  - ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o nezastaranju vojnih zločinov in zločinov proti človečnosti z dne 26. novembra 1968,
  - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 20. julija 1987 o politični rešitvi armenskega vprašanja,
  - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 15. novembra 2000 o rednem poročilu Komisije za leto 1999 o napredku Turčije na poti k pristopu,
  - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 28. septembra 2005 o začetku pristopnih pogajanj s Turčijo,
  - ob upoštevanju resolucij in izjav zakonodajnih teles več držav članic EU,
- A. ker leta 2015 mineva sto let od armenskega genocida v Otomanskem cesarstvu;
- B. ker je priznanje prirojenega človeškega dostojanstva vseh članov človeške družbe in njihovih enakih in neodtujljivih pravic temelj svobode, pravičnosti in miru na svetu;
- C. ker zanikanje genocida na splošno velja za zadnjo fazo genocida, saj storilec zagotavlja nekaznovanost in dokazano tlakuje pot prihodnjim genocidom; ker je odsotnost nedvoumne in pravočasne obsodbe armenskega genocida v veliki meri prispevala k neuspehom pri preprečevanju zločinov proti človeštvu, ki so sledili;
- D. ker lahko zgodnje preprečevanje takšnih zločinov nedvomno zaustavi stopnjevanje konfliktov, tragedij in humanitarnih katastrof;
1. obsoja vse oblike zločinov proti človečnosti in genocida ter globoko obžaluje vse poskuse njihovega zanikanja;
  2. se pokloni spominu na nedolžne žrtve vseh genocidov in zločinov proti človečnosti;
  3. poudarja, da bi moralo biti preprečevanje genocidov in zločinov proti človečnosti prednostna naloga mednarodne skupnosti; meni, da je bistvenega pomena nadaljnji razvoj mednarodnih zmogljivosti na tem področju;
  4. podpira mednarodni boj za preprečevanje genocida, obnovo pravic ljudi, ki so bili žrtev genocida, in uveljavitev zgodovinske pravice;
  5. poziva Turčijo, naj se sprijazni s svojo preteklostjo;
  6. meni, da je izjemno pomembno pripraviti podlago za prihodnjo spravo med narodi.

⁽¹⁾ Sprejeta 17. marca 2015 v Erevanu v Armeniji.

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o ruskem vojaškem vdoru v Ukrajino in nujni mirni rešitvi spora**

(2015/C 315/06)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST,

- ob upoštevanju nedavnih resolucij Evropskega parlamenta o razmerah v Ukrajini,
  - ob upoštevanju protokola iz Minska z dne 5. septembra 2014, memoranduma iz Minska z dne 19. septembra 2014 in svežnja ukrepov za izvajanje sporazumov iz Minska z dne 12. februarja 2015,
  - ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 2202(2015) z dne 17. februarja 2015,
- A. ker sodelovanje med Evropsko unijo in državami vzhodnega partnerstva temelji na vrednotah, kot so spoštovanje ozemeljske celovitosti držav, človekovo dostojanstvo, svoboda, demokracija, enakopravnost, pravna država ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin;
- B. ker je bila nezakonita priključitev Krima prvi primer nasilne spremembe meja in priključitve dela države drugi državi v Evropi po 2. svetovni vojni in je kršitev mednarodnega prava, vključno z ustanovno listino Združenih narodov, helsinško sklepno listino in memorandumom iz Budimpešte iz leta 1994;
- C. ker Rusija še vedno krši sporazum o premirju iz leta 2008 z Gruzijo, saj še vedno zaseda njena ozemlja;
- D. ker bi morala Ruska federacija prek mednarodnih sodnih ustanov odpraviti posledice ruskega vdora in zasedbe Krimskega polotoka ter nasilja v vzhodni Ukrajini, ki je povzročilo velike izgube za Ukrajino, njene državljane in pravne osebe;
- E. ker je oboroženi spopad v vzhodni Ukrajini povzročil na tisoče smrtnih žrtev med vojaki in civilisti, vključno z 298 nedolžnimi potniki na letu MH17 družbe Malaysian Airlines, veliko ljudi pa je bilo tudi ranjenih in na stotisoče jih je moralo zapustiti svoje domove;
1. potrjuje, da imajo EU in njene partnerske države skupni interes, da se zavzemajo in prizadevajo za mir in varnost v Ukrajini, ki je žrtev vojaške agresije Ruske federacije;
  2. poudarja, da je Rusija s priključitvijo Krima in vojaškim vdorom v Ukrajino kršila temeljna načela mednarodnega prava; odločno podpira suverenost in ozemeljsko celovitost Ukrajine v okviru njenih mednarodno priznanih meja;
  3. podpira sporazum, dosežen s kanclerko Merklovo in predsednikom Hollandom v Minsku 12. februarja 2015, in sveženj ukrepov za izvajanje sporazumov iz Minska, ki ga je podpisala tristranska kontaktna skupina; pozdravlja dejstvo, da je varnostni svet Združenih narodov sporazum v celoti sprejel;
  4. poziva vse strani, naj ravnajo odgovorno ter naj sveženj ukrepov izvajajo v celoti in v dobri veri, saj odpira vrata k mirni rešitvi spora; je zelo zaskrbljen zaradi poročil o številnih kršitvah premirja in odločno obsoja napade separatistov, ki jih podpira Rusija, zavzete mesta Debalceve, ki je bilo nedvoumna kršitev dogovora o prekinitvi ognja, in vsa teroristična dejanja; poziva Rusko federacijo, naj sporazuma iz Minska izvaja v celoti; Rusijo opominja na njene obveznosti in posebno odgovornost v zvezi s tem;
  5. poziva k napredku pri umiku težkega orožja in prosi podpisnike svežnja iz Minska, naj posebni opazovalni misiji OVSE posredujejo osnovne informacije, vključno s popisom opreme, smermi umika in zbirnimi točkami;

(¹) Sprejeta 17. marca 2015 v Erevanu v Armeniji.

6. poudarja, da je v skladu s sporazumoma iz Minska bistvenega pomena, da Ukrajina spet prevzame nadzor nad svojimi mejami; znova poudarja, da je treba opazovalcem OVSE in brezpilotnim letalom dovoliti nemoten in takojšen dostop do prizadetih območij, da bodo lahko začeli opravljati naloge spremljanja in preverjanja – to so med drugim vsi predeli oblasti Doneck in Lugansk ter območja vzdolž države meje z Rusijo;
  7. poziva EU in njene partnerske države, naj posebni opazovalni misiji še naprej zagotavljajo kvalificirano osebje, opremo in finančno pomoč; pozdravlja odločitev o podvojitvi števila posebnih opazovalcev; poudarja, da so separatisti večkrat kršili določbe sporazumov iz Minska in se niso zavzemali za njihovo spoštovanje, kar je vodilo k nadaljnjemu stopnjevanju napetosti in obnovitvi oboroženih spopadov;
  8. meni, da bi morale EU in njene partnerske države poiskati način, kako podpreti ukrajinsko vlado pri povečanju obrambnih zmogljivosti in zaščiti ukrajinskih meja;
  9. poziva Rusijo, naj umakne svoje enote in orožje z zasedenih območij, naj preneha pošiljati, oskrbovati in financirati plačance ter podpirati, usposablјati in oboroževati neregularne čete;
  10. je seznanjen s predlogom Ukrajine z dne 19. februarja 2015, v katerem je Svet Evropske unije pozvala, naj razmisli o misiji skupne varnostne in obrambne politike EU v tej državi, saj bi bilo to učinkovito orodje, ki bi zagotovilo ustrezno in polno izvajanje sporazumov iz Minska, da se ohrani ozemeljska celovitost, suverenost in neodvisnost Ukrajine ter nedotakljivost njenih meja;
  11. spodbuja sprejetje ukrepov za utrjevanje zaupanja, ki bodo v podporo prizadevanjem za mir in spravo; poudarja, da je treba poskrbeti za vključujoč politični dialog, decentralizacijo in druge ustavne spremembe, že predvidene v Porošenkovem mirovnem načrtu; opozarja, da se je treba izogibati propagandi, sovražnemu govoru in retoriki, tudi v Rusiji, saj lahko spor še zaostrijo; poudarja, da bi morale v takšnem vključujočem dialogu sodelovati organizacije civilne družbe, državljani iz vseh regij in predstavniki manjšin;
  12. poziva ruske oblasti, naj nemudoma izpustijo Nadjo Savčenko, poslanko v ukrajinskem parlamentu (vrhovna rada) in parlamentarni skupščini Sveta Evrope, pa tudi druge ukrajinske državljane, ki so nezakonito pridržani v ruskih zaporih;
  13. je zelo zaskrbljen zaradi humanitarnih razmer v Donbasu in poudarja, da je potrebna nadaljnja finančna in humanitarna pomoč; opozarja, da število notranje razseljenih oseb, beguncev v sosednjih državah in otrok, ki jih je konflikt prizadel, narašča;
  14. poziva k nadaljevanju in poglobitvi diplomatskega dialoga ter okrepitvi pritiskov, da bi dosegli trajno rešitev spora; poudarja, da bi morala biti mednarodna skupnost pripravljena, da se z ustreznimi sredstvi odzove na vse očitne kršitve premirja in vsa dejanja, ki spodkopavajo prizadevanja za celovito rešitev; poudarja, da je od odnosa Rusije in izvajanja sporazumov iz Minska odvisno, ali bo EU omejevalne ukrepe ohranila, razširila ali odpravila; poudarja, da ne tega ne drugih sporov v naši skupni soseščini ni mogoče reševati z vojaškimi sredstvi; priporoča uporabo podobnih modelov za mirno ponovno vključevanje zasedenih ozemelj v pravni in ustavni red z mednarodno pomočjo;
  15. poziva ukrajinske oblasti, naj poskrbijo za oprijemljiv napredek pri izvajanju pridružitvenega sporazuma in naj kljub vojni odločno uresničijo velikopotezne reforme, s katerimi že zelo zamujajo; poudarja, da je treba utrditi pravno državo, izkoreniniti korupcijo ter izvesti ključne ustavne, pravosodne, socialne in gospodarske reforme;
  16. odločno obsoja vse pogostejša teroristična dejanja v ukrajinskih mestih, med drugim nedavni napad v Harkovu, ki se je zgodil 22. februarja 2015 med miroljubnim sprevodom v počastitev prve obletnice streljanja civilistov na Evromajdanu;
  17. podpira mednarodno in neodvisno preiskavo tragičnih okoliščin, v katerih je bilo sestreljeno letalo MH17 prevoznika Malaysian Airlines, in poziva vse strani, naj izkažejo resnično pripravljenost za sodelovanje, zagotovijo varen in neomejen dostop do kraja nesreče in vseh drugih pomembnih virov, ki bi lahko koristili v preiskavi, ter si prizadevajo za kazenski pregon storilcev tega zločina; poudarja, da storilcem tega vojnega zločina ne bo podeljena amnestija.
-

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

PARLAMENTARNA SKUPŠČINE EURONEST

POSLOVNIK,

sprejet 3. maja 2011 v Bruslju, spremenjen 3. aprila 2012 v Bakuju, 29. maja 2013 v Bruslju in
18. marca 2015 v Erevanu

(2015/C 315/07)

Člen 1

Narava in cilji

1. Parlamentarna skupščina Euronest je parlamentarna institucija vzhodnega partnerstva med Evropsko unijo in njenimi vzhodnoevropskimi partnerskimi državami, za katero se načeloma lahko uporablja člen 49 Pogodbe o Evropski uniji in ki temelji na skupnih interesih in zavezah, pa tudi na načelih razlikovanja, deljenega lastništva in odgovornosti.
2. Parlamentarna skupščina Euronest je parlamentarni forum, ki ustvarja pogoje za pospeševanje političnega združevanja in še tesnejšega gospodarskega povezovanja med Evropsko unijo in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami. H krepitvi, razvoju in prepoznavnosti vzhodnega partnerstva prispeva kot institucija, ki je pristojna za parlamentarno posvetovanje, nadzor in spremljanje partnerstva.
3. Sodelovanje v parlamentarni skupščini Euronest je prostovoljno, pod pogojem, da so izpolnjena merila za članstvo iz ustanovnega akta. Parlamentarna skupščina Euronest deluje v duhu povezovanja in odprtosti.
4. Parlamentarna skupščina Euronest pomaga pri podpiranju, spodbujanju in utrjevanju vzhodnega partnerstva v praksi tako, da zajema štiri tematske platforme, katerih vsebina so:
  - (a) vprašanja v zvezi s temeljnimi vrednotami, vključno z demokracijo, pravno državo, spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pa tudi v zvezi s tržnim gospodarstvom, trajnostnim razvojem in dobrim upravljanjem;
  - (b) tesnejše gospodarsko povezovanje med Evropsko unijo in njenimi vzhodnoevropskimi partnerskimi državami ter podpiranje družbeno-gospodarskih reform in liberalizacije trgovine in naložb v teh državah, kar bo prispevalo k približevanju zakonodaji in standardom Evropske unije in vzpostavitvi mreže poglobljenih in celovitih območij proste trgovine;
  - (c) mehanizmi za vzajemno podporo pri zanesljivi oskrbi z energijo ter usklajevanje energetske politik in zakonodaje vzhodnoevropskih partnerskih držav;
  - (d) spodbujanje stikov med ljudmi in sodelovanja med državljani Evropske unije in vzhodnoevropskih partnerskih držav, zlasti med mladimi; spodbujanje kulturnega sodelovanja in medkulturnega dialoga, pa tudi podpora izobraževanju, raziskavam ter razvoju informacijske družbe in medijev.

Člen 2

Sestava

1. Parlamentarna skupščina Euronest je skupna in jo sestavlja:
  - (a) 60 poslancev Evropskega parlamenta;
  - (b) 10 poslancev vsakega sodelujočega parlamenta vzhodnoevropskih partnerskih držav.
2. Člane parlamentarne skupščine Euronest, ki jih napotijo Evropski parlament in nacionalni parlamenti vzhodnoevropskih partnerskih držav, morajo Evropski parlament in nacionalni parlamenti vzhodnoevropskih partnerskih držav imenovati po določenih postopkih tako, da čim natančneje odražajo zastopanost političnih skupin in delegacij v njih. Vsak udeleženi parlament se lahko odloči, da bo v skladu z istimi postopki v parlamentarno skupščino Euronest imenoval nadomestne člane.
3. Parlamentarna skupščina Euronest je organizirana na osnovi parlamentarnih delegacij, ki jih določita obe udeleženi strani. Člani parlamentarne skupščine Euronest se lahko organizirajo tudi v politične skupine.
4. Udeleženi parlamenti morajo pri imenovanju članov parlamentarne skupščine Euronest in njenih organov spodbujati uravnoteženo zastopanost obeh spolov.
5. Parlamentarna skupščina Euronest zagotovi, da je sestava njenih organov uravnotežena glede na razdelitev političnih družin in državljanstvo članov.
6. Nezasedeni sedeži v vsakem primeru ostanejo parlamentom, katerim so bili dodeljeni.

Člen 3

Odgovornosti

Parlamentarna skupščina Euronest je forum za parlamentarne razprave, posvetovanje, nadzor in spremljanje vseh vprašanj, ki zadevajo vzhodno partnerstvo. V ta namen lahko skupščina med drugim sprejema resolucije, priporočila in mnenja, ki jih naslovi na vrh vzhodnega partnerstva ter institucije in ministrske konference, ki sodelujejo pri razvoju partnerstva, kot tudi na Evropsko unijo in institucije vzhodnoevropskih partnerskih držav. Pristojnost skupščine je tudi, da na zahtevo vrha ali ministrskih konferenc pripravi poročila in predloge za sprejem posebnih ukrepov na različnih področjih delovanja partnerstva.

Člen 4

Predsedovanje in predsedstvo

1. Oba dela parlamentarne skupščine Euronest med svojimi člani izvolita predsedstvo, ki ga sestavljata dva sopredsednika z enakim položajem (po eden za vsak del parlamentarne skupščine Euronest) in določeno število podpredsednikov (po eden iz vsake sodelujoče vzhodnoevropske partnerske države, ki pa ne prihaja iz iste države kot sopredsednik, ter enako število podpredsednikov iz Evropskega parlamenta). Volilni postopki in mandat se določijo v vsakem delu posebej.
2. Vsakega člana predsedstva, ki se ne more udeležiti naslednjega srečanja predsedstva, lahko nadomesti drugi član parlamentarne skupščine Euronest, ki pripada isti politični skupini v Evropskem parlamentu ali delegaciji iste vzhodnoevropske partnerske države. O zamenjavi je treba še pred srečanjem pisno obvestiti oba sopredsednika. Če se nadomešča sopredsednik, prevzame namestnik funkcije, ki jih ima sopredsednik kot član predsedstva, vendar ne tudi njegovih funkcij, ki jih ima kot sopredsednik.
3. Predsedstvo skrbi za usklajeno delo parlamentarne skupščine Euronest, spremlja njeno delo, resolucije in priporočila ter navezuje stike z vrhom vzhodnega partnerstva, ministrskimi konferencami ter skupinami visokih uradnih predstavnikov in veleposlanikov, pa tudi s predstavniki civilne družbe in drugimi organi. Predsedstvo predstavlja skupščino v odnosih z drugimi institucijami.

4. Predsedstvo se na pobudo sopredsednikov sreča vsaj dvakrat letno. Eno izmed srečanj sovпада s plenarnim zasedanjem parlamentarne skupščine Euronest. Sklepčno je, kadar je navzoča vsaj polovica članov iz vzhodnoevropskega dela in polovica članov iz Evropskega parlamenta.
5. Predsedstvo parlamentarni skupščini Euronest predlaga dnevni red in pripravi postopke za vodenje skupščine.
6. Predsedstvo je pristojno za vprašanja glede sestave in pristojnosti odborov in delovnih skupin. V njegovi pristojnosti je tudi dodeljevanje poročil, predlogov resolucij in priporočil odborom. Predsedstvo lahko predloži različne zadeve odborom v presojo, ti pa lahko pripravijo poročilo o določeni tematiki.
7. Predsedstvo svoje odločitve sprejema z dvotretjinsko večino navzočih članov. Če član ali nadomestni član predsedstva, ki predstavlja delegacijo vzhodnoevropske partnerske države, v imenu svoje delegacije izjavi, da bi vsebina določene odločitve, ki naj bi jo sprejelo predsedstvo, vplivala na bistven interes njegove države, in to izjavo podkrepil s pisno obrazložitvijo z opisom škode, je za sprejetje te odločitve potrebno soglasje članov predsedstva. Ta možnost se lahko uporabi le v izjemnih primerih, ko predlagana odločitev posebej vpliva na preživetje, varnost in vitalnost določenega naroda, ter se mora navezovati le na tisti del odločitve, ki bi vplival na bistven interes vzhodnoevropske partnerske države. Ne sme se uporabljati za to, da bi se na ta način predsedstvu onemogočilo sprejetje skupne odločitve ali odločitve, ki bi bila tehnične ali postopkovne narave.
8. Če rezultat izračuna sklepčnosti navzočih članov ali štetja glasov za dvotretjinsko večino ni celo število, se to zaokroži navzgor.

Člen 5

Odnosi med vrhom vzhodnega partnerstva, Svetom ministrov, Evropsko komisijo in ministrskimi konferencami

1. Predsedstvo skupščine gradi odnose na vseh področjih z institucijami in organi vzhodnega partnerstva ter z organizacijami vzhodnega partnerstva. Če je to primerno, se konkretne oblike sodelovanja opredelijo z ustreznimi memorandumami in protokoli o soglasju.
2. Predsedstvo lahko na zasedanja in seje parlamentarne skupščine Euronest in njenih organov povabi predstavnike vrha vzhodnega partnerstva, Sveta ministrov, Evropske komisije in ministrskih konferenc, ki sodelujejo pri razvoju in utrjevanju vzhodnega partnerstva.

Člen 6

Opazovalci

1. Na predlog predsedstva lahko parlamentarna skupščina Euronest predstavnikom parlamentov trojke EU omogoči, da se zasedanj parlamentarne skupščine Euronest udeležijo kot opazovalci.
2. Predsedstvo lahko na zasedanja in seje parlamentarne skupščine Euronest, njenih odborov in delovnih skupin povabi tudi predstavnike drugih ustanov in organov ter ostale osebe.

Člen 7

Plenarna zasedanja parlamentarne skupščine Euronest

1. Parlamentarno skupščino Euronest skličeta sopredsednika načeloma enkrat letno izmenično v eni od vzhodnih partnerskih držav oziroma v prostorih v enem od krajev dela Evropskega parlamenta, na povabilo Evropskega parlamenta ali parlamenta vzhodnoevropske partnerske države gostiteljice.
2. Na zahtevo predsedstva lahko sopredsednika skličeta izredno zasedanje parlamentarne skupščine Euronest.

3. Prvo sejo vsakega zasedanja parlamentarne skupščine Euronest odpre predsednik Evropskega parlamenta ali predsednik parlamenta vzhodnoevropske partnerske države, ki gosti zasedanje.

Člen 8

Predsedovanje zasedanjem

1. Sopredsednika skupno odločita, kateri od njiju bo predsedoval posameznemu zasedanju parlamentarne skupščine Euronest. Predsedujočega lahko med zasedanjem zamenja drugi sopredsednik ali podpredsednik.

2. Predsedujoči otvori, prekine in sklene zasedanje skupščine. Skrbi za spoštovanje poslovnika, vzdržuje red, daje besedo razpravljavcem, omeji čas za govor, daje zadeve na glasovanje in razglaša izide glasovanja.

3. Predsedujoči sprejme odločitve o zadevah, ki se pojavijo med zasedanjem, vključno s tistimi, o katerih ni ustreznih določb v poslovniku. Po potrebi se posvetuje s predsedstvom.

4. V razpravi lahko predsedujoči govori le, da predstavi novo temo ali člane opomni na red. Če želi sodelovati v razpravi, mora prepustiti predsedniško mesto drugemu sopredsedniku ali podpredsedniku.

Člen 9

Dnevni red

1. Sopredsednika predložita osnutek dnevnega reda zasedanja, ki ga je pripravilo predsedstvo, v potrditev parlamentarni skupščini Euronest.

2. Osnutek dnevnega reda vsakega plenarnega zasedanja vključuje dva tematska sklopa:

(a) poročila stalnih odborov; načeloma velja omejitev na eno poročilo na odbor na zasedanje. Predlogi resolucij, ki so lahko tudi del poročila, morajo biti vloženi štiri tedne pred začetkom zasedanja. Največja dolžina besedil predlogov resolucij v poročilih je določena v Prilogi II k poslovniku. Predsedstvo lahko na zahtevo sopredsednikov odborov odloči, o koliko poročilih se bo glasovalo na vsakem zasedanju, kar je odvisno od napredka pri pripravi poročil;

(b) nujne zadeve, ki jih predlagajo stalni odbori ali jih predloži predsedstvo; te zadeve so na zasedanje uvrščene izjemoma, na posamezno zasedanje pa so lahko uvrščene največ tri.

3. Predlog resolucije o nujni zadevi lahko vloži najmanj 10 članov parlamentarne skupščine Euronest iz najmanj dveh delegacij ali politične skupine Evropskega parlamenta. Predlogi resolucij o nujnih zadevah so omejeni na točko „Nujne zadeve“ z dnevnega reda zasedanja in ne smejo biti daljši od 1 000 besed. Vloženi morajo biti 48 ur pred začetkom zasedanja, na katerem se bo o njih razpravljalo in glasovalo.

4. Predlogi resolucij o nujnih zadevah se predložijo predsedstvu, ki preveri, ali ustrezajo merilom iz odstavka 3, potem pa so vneseni na dnevni red in so na voljo v delovnih jezikih parlamentarne skupščine Euronest. Predloge predsedstva mora potrditi parlamentarna skupščina Euronest.

Člen 10

Sklepčnost

1. Parlamentarna skupščina Euronest je sklepčna, kadar je navzoča vsaj tretjina članov iz vzhodnoevropskega dela in tretjina članov iz Evropskega parlamenta.

2. Glasovanje je veljavno ne glede na število glasujočih, razen če predsednik na zahtevo, ki jo pred začetkom glasovanja vloži najmanj petnajst članov, v trenutku glasovanja ugotovi, da sklepčnost ni dosežena. Če glasovanje pokaže, da sklepčnosti ni, se glasovanje uvrsti na dnevni red naslednjega zasedanja.

Člen 11

Sedežni red

1. Vsi člani sedijo po abecednem redu glede na imena, ne glede na nacionalnost. Predsedstvo sedi na čelu.
2. Predstavniki vrha vzhodnega partnerstva, Sveta ministrov, Evropske komisije in ministrskih konferenc in opazovalci sedijo ločeno od članov.

Člen 12

Uradni in delovni jeziki

1. Uradni jeziki parlamentarne skupščine Euronest so uradni jeziki Evropske unije in uradni jeziki vzhodnoevropskih partnerskih držav. Delovni jeziki so angleščina, nemščina, francoščina in ruščina. Ustrezne službe Evropskega parlamenta lahko ne glede na kraj dela zagotovijo kakršno koli jezikovno podporo, ki je potrebna za polno sodelovanje vseh članov parlamentarne skupščine Euronest na njenih zasedanjih, pod pogojem, da se s tem strinja parlament države gostiteljice zasedanja.
2. Parlament, ki je gostitelj seje, zagotovi, da dobijo člani delovne dokumente v delovnih jezikih parlamentarne skupščine Euronest, če je mogoče pa tudi v vseh uradnih jezikih.
3. Načeloma in v mejah mogočega lahko vsi člani med razpravo govorijo v enem izmed uradnih jezikov parlamentarne skupščine Euronest. Prispevki članov se tolmačijo v delovne jezike parlamentarne skupščine Euronest in, če to možnost dopušča kodeks Evropskega parlamenta o večjezičnosti, v ustrezne uradne jezike Evropske unije, ko bodo zasedanja parlamentarne skupščine Euronest potekala v enem izmed krajev dela Evropskega parlamenta.
4. Seje odborov in, kadar je to primerno, seje delovnih skupin ter predstavitve potekajo v delovnih jezikih, ne glede na možnosti iz tega poslovnika.
5. Besedila, ki jih sprejme parlamentarna skupščina Euronest, se objavijo v vseh uradnih jezikih Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije*, parlamenti vzhodnoevropskih partnerskih držav pa jih objavijo v svojih uradnih jezikih in v obliki, ki se jim zdi primerna.

Člen 13

Javni značaj razprav

Zasedanja parlamentarne skupščine Euronest so javna, razen če skupščina odloči drugače.

Člen 14

Pravica do besede

1. Član parlamentarne skupščine Euronest lahko govori, ko mu predsedujoči da besedo.
2. Predstavniki vrha vzhodnega partnerstva, Sveta ministrov, Evropske komisije, ministrske konference in opazovalci dobijo besedo po odobritvi predsedujočega.
3. Če se govornik oddalji od teme, ga predsedujoči opomni. Če govornik vztraja, mu lahko predsedujoči vzame besedo za toliko časa, kolikor se mu zdi primerno.

Člen 15

Vprašanje pravilnosti postopka

1. Člani skupščine so upravičeni do prigrasitve v zvezi z vprašanji skladnosti s poslovníkom ali vložitve postopkovnega predloga in imajo v tem primeru prednostno pravico do največ dvominutnega govora.

2. Predsedujoči lahko na zahtevo da besedo enemu nasprotniku postopkovnega predloga, ki lahko govori največ dve minuti.
3. Po tem nastopu ne more nastopiti noben drug govornik.
4. Odločitev o vprašanju skladnosti s postopkom ali postopkovnem predlogu sprejme in razglasi predsedujoči. Po potrebi se posvetuje s predsedstvom.

Člen 16

Glasovalne pravice in postopki glasovanja

1. Vsak član ima en sam, osebni in neprenosljivi glas.
2. Parlamentarna skupščina Euronest glasuje elektronsko. Če elektronsko glasovanje ni mogoče, glasuje z dvigovanjem rok. Če je izid z vzdigovanjem rok nejasen, se ponovno glasuje z barvnimi kartoni.
3. Za štetje glasov je zadolžena komisija za štetje glasov, ki je sestavljena iz dveh enakovrednih skupin predstavnikov sekretariatov obeh delov parlamentarne skupščine Euronest. Komisijo za štetje glasov pred začetkom vsakega zasedanja imenuje predsedstvo, ta pa rezultate štetja glasov sporoča neposredno sopedrednikoma.
4. Če vsaj 15 članov vloži pisno zahtevo do 18. ure na dan pred glasovanjem, se parlamentarna skupščina Euronest lahko odloči za tajno glasovanje.
5. Parlamentarna skupščina Euronest sprejme svoje odločitve z navadno večino članov, ki so sodelovali pri glasovanju. Če najmanj ena desetina članov iz najmanj dveh političnih skupin Evropskega parlamenta oziroma iz najmanj dveh delegacij vzhodnoevropskega dela parlamentarne skupščine Euronest pred začetkom glasovanja vloži zahtevo za ločeno glasovanje, se lahko glasuje tako, da predstavniki vzhodnoevropskega dela in predstavniki Evropskega parlamenta glasujejo ločeno, čeprav istočasno ⁽¹⁾. Besedilo, o katerem se glasuje, je sprejeto, če prejme dvotretjinsko večino glasov, ki so bili ločeno oddani v obeh delih skupščine.
6. Če besedilo, o katerem se glasuje, vsebuje dve ali več določb, se nanaša na dve ali več točk ali bi lahko bilo razdeljeno na dva ali več delov, ki imajo ločen pomen in/ali normativno vrednost, lahko politična skupina Evropskega parlamenta ali najmanj pet poslancev parlamentarne skupščine Euronest zahteva, da se o njem glasuje po delih. Zahteva se predloži v pisni obliki sopedrednikoma do 18.00 dan pred glasovanjem, razen če sopedrednika določita drug rok.

Člen 17

Resolucije in priporočila parlamentarne skupščine Euronest

1. Parlamentarna skupščina Euronest lahko sprejema resolucije in pripravlja priporočila o vprašanih glede različnih tem partnerstva, ki jih naslovi na vrh vzhodnega partnerstva ter institucije, organe, skupine in ministrske konference, ki sodelujejo pri krepitvi partnerstva, ali na Evropsko unijo in institucije vzhodnoevropskih partnerskih držav.
2. Parlamentarna skupščina Euronest glasuje o predlogih resolucij, vključenih v poročila, ki so jih predložili stalni odbori.
3. Parlamentarna skupščina Euronest po potrebi glasuje o predlogih resolucij o nujnih zadevah.

⁽¹⁾ Po predlogu delovne skupine o poslovniku parlamentarne skupščine Euronest, ki ga je podprlo predsedstvo skupščine 17. marca 2015, in da bi omogočili uporabo elektronske opreme, oba dela skupščine glasujeta ločeno, izidi glasovanja pa se razglasijo šele, ko sta glasovala oba.

4. Kadar je to primerno, predsedujoči avtorje podobnih predlogov resolucij o nujnih zadevah pozove, naj pripravijo skupni predlog resolucije. Ob koncu razprave parlamentarna skupščina Euronest najprej glasuje o teh predlogih resolucij in predlogih sprememb nanje. Ko je predložen skupni predlog resolucije, štejejo vsi drugi predlogi istih piscev o isti zadevi za brezpredmetne. Prav tako so brezpredmetna vsa druga besedila o zadevi, v zvezi s katero je bil že sprejet skupni predlog resolucije. Če skupni predlog resolucije ni sprejet, se glasuje o preostalih predlogih resolucij v vrstnem redu, v katerem so bili vloženi.

Člen 18

Sporočila srečanjem na vrhu vzhodnega partnerstva

Predsedstvo parlamentarne skupščine Euronest predloži sporočilo za srečanje na vrhu, po potrebi pa tudi za srečanje ministrov vzhodnega partnerstva, pripravljen na osnovi resolucij in priporočil, ki jih je sprejela parlamentarna skupščina Euronest. Sopredsednika sporočilo posredujeja ustreznim institucijam.

Člen 19

Izjave

Predsedstvo lahko prednostno poda izjave o kateri koli zadevi v zvezi z vzhodnim partnerstvom ter v odziv na naravno nesrečo, nastop krize ali izbruh spora, za katere je primerno ali nujno podati javni poziv udeležencem, naj se izognejo nasilju in/ali začnejo politična pogajanja, ali kot izraz solidarnosti s prizadetimi osebami in državami. Takšne izjave naj temeljijo na morebitnih resolucijah in priporočilih, ki jih je sprejela parlamentarna skupščina Euronest, takoj, ko je mogoče, pa jih je treba poslati v vednost vsem članom parlamentarne skupščine Euronest. Izjave se objavijo, kar je naloga sopredsednikov.

Člen 20

Spremembe

1. Predloge sprememb k besedilom, o katerih poteka razprava med zasedanjem, mora vložiti najmanj 5 članov parlamentarne skupščine Euronest ali politična skupina kot je navedeno v členu 2(3). Predlogi sprememb se nanašajo na besedilo, ki ga nameravajo spremeniti, in so vloženi pisno. Predsedstvo lahko na podlagi teh meril odloči, da posamezen predlog spremembe ni dopusten.

2. Rok za vložitev predlogov sprememb je razglašen na začetku zasedanja.

3. Med glasovanjem imajo predlogi sprememb prednost pred besedilom, na katerega se nanašajo.

4. Če sta bila k istemu delu besedila vložena dva ali več predlogov sprememb, se najprej glasuje o tistem, ki se najbolj oddaljuje od izvirnega besedila. Ustni predlogi sprememb se upoštevajo le, če se z njimi popravljajo dejanske ali jezikovne napake. Drugi ustni predlogi sprememb se ne upoštevajo.

5. Skupščina ne upošteva tistih predlogov sprememb (vključno z ustnimi predlogi sprememb), v zvezi s katerimi je bilo izraženo nasprotovanje zaradi bistvenega interesa.

Člen 21

Vprašanja za pisni odgovor

1. Člani parlamentarne skupščine Euronest lahko zastavljajo vprašanja za pisni odgovor, ki jih naslovijo na ministrske organe vzhodnega partnerstva, na trenutno predsedstvo vrha, Svet ministrov Evropske unije ali na Evropsko komisijo.

2. Ta vprašanja se morajo nanašati na vzhodno partnerstvo in še zlasti na njegove štiri tematske platforme. Vprašanja se v pisni obliki predložijo predsedstvu, ki presodi o njihovi dopustnosti in jih, če so dopustna, posreduje zadevnim organom, pri čemer izrecno zahteva pisni odgovor v dveh mesecih od datuma, ko je bilo vprašanje posredovano.

Člen 22

Vprašanja za ustni odgovor

1. Predsedstvo na vsakem zasedanju določi čas za vprašanja ministrskim organom vzhodnega partnerstva, trenutnemu predsedstvu vrha, Svetu ministrov Evropske unije in Evropski komisiji, tako da zagotovi navzočnost predstavnikov navedenih institucij na najvišji ravni.
2. Člani parlamentarne skupščine Euronest lahko vložijo po eno vprašanje za ustni odgovor. Ta vprašanja se morajo nanašati na vzhodno partnerstvo in še zlasti na njegove štiri tematske platforme. Če vprašanje vloži več članov, bo le eden od njih pozvan, da ga zastavi ustno. Vprašanja ne smejo biti daljša od 100 besed. Predsedstvu morajo biti predložena v pisni obliki do roka, ki ga določi ta organ. Predsedstvo odloči o njihovi dopustnosti. Predsedstvo razglasi kot nedopustna zlasti vprašanja o zadevah, ki so že na dnevnem redu razprave. Vprašanja, razglášena za dopustna, se pošljejo ustreznim institucijam. O vrstnem redu obravnave vprašanj za ustni odgovor odločita sopredsednika. Avtorji vprašanj so o tej odločitvi obveščeni.
3. Parlamentarna skupščina Euronest nameni obravnavi vprašanj za ustni odgovor največ dve uri na zasedanje. Na vprašanja, ki ostanejo neodgovorjena zaradi pomanjkanja časa, se odgovori pisno, razen če avtor vprašanje umakne. Na vprašanje za ustni odgovor se lahko odgovori le v navzočnosti avtorja.
4. Ministrski organi vzhodnega partnerstva, trenutno predsedstvo vrha, Svet ministrov Evropske unije in Evropska komisija se pozovejo, naj pripravijo kratek odgovor. Na zahtevo najmanj 20 članov parlamentarne skupščine Euronest odgovoru lahko sledi razprava. O tem, koliko časa bo namenjenega tej razpravi, odloči predsedujoči.

Člen 23

Zahteve za mnenje parlamentarne skupščine Euronest

Na zahtevo vrha vzhodnega partnerstva, ministrskih konferenc, Evropske komisije ali drugih zadevnih institucij Evropske unije ali vzhodnega partnerstva se lahko parlamentarna skupščina Euronest na priporočilo predsedstva odloči za pripravo mnenj in predlogov za sprejetje posebnih ukrepov, povezanih z različnimi področji delovanja vzhodnega partnerstva. V takih primerih se zahteva predloži predsedstvu, ki lahko zadevo s priporočilom posreduje parlamentarni skupščini Euronest.

Člen 24

Zapisnik

Sekretariat delegacije, ki gosti zasedanja in seje, pripravi in hrani osnutke zapisnikov plenarnih zasedanj ter sej predsedstva, stalnih odborov in delovnih skupin, skupaj s seznamom navzočih in besedili sprejetih odločitev. Druge delegacije prejmejo kopijo zapisnikov po njihovem dokončanju.

Člen 25

Stalni parlamentarni odbori

1. Za podrobno preučitev posebnih vidikov vzhodnega partnerstva parlamentarna skupščina Euronest ustanovi naslednje štiri stalne odbore:

- odbor za politične zadeve, človekove pravice in demokracijo,
- odbor za gospodarsko povezovanje ter približevanje pravnim sistemom in politikam EU,
- odbor za zanesljivo oskrbo z energijo,
- odbor za socialne zadeve, izobraževanje, kulturo in civilno družbo.

2. V skladu s splošnimi določili o delovanju parlamentarne skupščine Euronest so stalni odbori sestavljeni iz članov skupščine, kot to določa člen 2. Njihovo delovanje je docela enakovredno. Pristojnosti, naloge, članstvo in postopki stalnih odborov so opredeljeni v Prilogi I.

3. Poslovnik stalnih odborov sprejme parlamentarna skupščina Euronest na predlog predsedstva.

Člen 26

Začasni odbori in odbori za spremljanje

Parlamentarna skupščina Euronest lahko na predlog predsedstva ali članov skupščine, pri čemer jih mora najmanj tretjina prihajati iz vzhodnoevropskega dela, tretjina pa iz dela Evropskega parlamenta, kadar koli ustanovi začasni odbor ali odbor za spremljanje in v tem primeru opredeli njegove pristojnosti, sestavo in mandat. Istočasno lahko delujeta največ dva taka odbora. Odbori za spremljanje morajo delo končati v enem letu. V posebnih primerih se to obdobje lahko podaljša za dodatnih šest mesecev.

Člen 27

Delovne skupine in predstavitve

1. Predsedstvo lahko sklene ustanoviti delovne skupine za posebne vidike vzhodnega partnerstva ali napotiti misijo za ugotavljanje dejstev v vzhodnoevropske partnerske države ali države Evropske unije oziroma v mednarodne organizacije. Odločitev o tem je odvisna od razpoložljivih proračunskih sredstev. V vsakem primeru predsedstvo odloči o organizaciji, pristojnostih in sestavi delovnih skupin oziroma misij. Delovne skupine ali misije lahko dobijo nalogo, da za parlamentarno skupščino Euronest pripravijo poročilo ali predlog resolucije oziroma priporočila. Ustanovljene delovne skupine nadaljujejo z delovanjem, dokler se parlamentarna skupščina Euronest ne odloči drugače. Število članov posamezne delovne skupine je 10 (5 članov iz vsakega dela).

2. Vsakega člana delovnih skupin, ki se ne more udeležiti seje, lahko nadomesti drugi član parlamentarne skupščine Euronest, ki pripada isti politični skupini v Evropskem parlamentu ali isti delegaciji vzhodnoevropskih partnerskih držav. O zamenjavi je treba pred sejo pisno obvestiti soprodsedujoča ustrezne delovne skupine.

3. Z namenom boljšega razumevanja med narodi Evropske unije ter vzhodnoevropskih partnerskih držav in z namenom ozaveščanja javnosti o vprašanih v zvezi z vzhodnim partnerstvom parlamentarna skupščina Euronest redno pripravlja predstavitve. Njihova organizacija je v pristojnosti predsedstva. Predstavitve so priložnost, da povabljeni gostje parlamentarni skupščini Euronest iz prve roke predstavijo politična, gospodarska, socialna in kulturna vprašanja, ki jih je treba rešiti.

Člen 28

Odnosi z odbori za parlamentarno sodelovanje in delegacijami

1. Parlamentarna skupščina Euronest k svojemu delu pritegne odbore za parlamentarno sodelovanje in delegacije, ustanovljene v okviru obstoječih sporazumov in naknadno.

2. Povabilo lahko vključuje zlasti srečanje obstoječih odborov za parlamentarno sodelovanje in delegacij med zasedanjem parlamentarne skupščine Euronest.

Člen 29

Kritje stroškov organizacije, udeležbe, tolmačenja in prevajanja

1. Ne glede na določbe člena 12(1) je za vse praktične priprave v zvezi z organizacijo zasedanja ali seje pristojen parlament, ki gosti zasedanje parlamentarne skupščine Euronest, sejo njenega predsedstva ali sejo enega njenih odborov ali delovnih skupin.

2. Na predlog predsedstva lahko parlamentarna skupščina Euronest sklene, da je za kritje stroškov organizacije zasedanja parlamentarne skupščine Euronest ali seje odbora ali delovne skupine potreben finančni prispevek drugih parlamentov.

3. Potne stroške, stroške bivanja in stroške lokalnega prevoza udeležencem krijejo institucije, katerih člani so.

4. Stroške organizacije zasedanja krije parlament, ki gosti zasedanje parlamentarne skupščine Euronest, sejo njenega predsedstva ali sejo enega njenih odborov ali delovnih skupin, kot to izhaja iz določb v naslednjih odstavkih.

5. Če zasedanje parlamentarne skupščine Euronest, seja njenega predsedstva ali seja enega izmed odborov ali delovnih skupin poteka v krajih dela Evropskega parlamenta, mora slednji ne glede na določbe člena 12(1) in skladno s svojo jezikovno raznolikostjo zagotoviti tolmačenje v uradne jezike Evropske unije, skladno z zahtevami posamezne seje in s kodeksom Evropskega parlamenta o večjezičnosti.
6. Če zasedanje parlamentarne skupščine Euronest oziroma seja njenega predsedstva, odbora ali delovne skupine ne poteka v krajih dela Evropskega parlamenta, slednji ne glede na določbe člena 12(1) in ob upoštevanju svoje jezikovne raznolikosti poskrbi le za tolmačenje v delovne jezike parlamentarne skupščine Euronest in uradne jezike Evropske unije, ki jih bodo uporabljali poslanci Evropskega parlamenta v skladu s kodeksom Evropskega parlamenta o večjezičnosti.
7. Evropski parlament poskrbi, da so uradni dokumenti, ki jih sprejme parlamentarna skupščina Euronest, prevedeni v uradne jezike Evropske unije. Če se parlamenti vzhodnoevropskih partnerskih držav strinjajo, Evropski parlament ob upoštevanju svoje jezikovne raznolikosti poskrbi, da se v delovne jezike parlamentarne skupščine Euronest prevedejo tudi dokumenti, nastali med pripravami ali zasedanjem parlamentarne skupščine Euronest in njenih organov. Parlamenti vzhodnoevropskih partnerskih držav poskrbijo, da so uradni dokumenti, ki jih sprejme parlamentarna skupščina Euronest, prevedeni v uradne jezike njihovih držav.

Člen 30

Sekretariat

1. Parlamentarni skupščini Euronest pri pripravah in nemotenem poteku dela skupščine pomaga sekretariat, ki ga sestavljajo uradniki obeh delov parlamentarne skupščine Euronest.

Sekretariat zagotavlja podporo plenarnim zasedanjem, predsedstvu, odborom in delovnim skupinam. Da se zagotovi strokovna in nepristranska podpora skupščini, oba dela olajšujeta tesno sodelovanje in oblikovanje zmogljivosti ter vzajemno izmenjavo poklicnih izkušenj med različnimi deli sekretariata.

2. Plačo in druge stroške uslužbencev sekretariata krijejo parlamenti, v katerih so zaposleni.
3. Parlament, ki gosti zasedanje parlamentarne skupščine Euronest ali posamezne seje odborov, pomaga pri njihovi organizaciji.

Člen 31

Razlaga poslovnika

O vprašanjih glede razlage poslovnika odločata sopredsednika oziroma, na njuno zahtevo, predsedstvo.

Člen 32

Sprememba tega poslovnika

1. O spremembah poslovnika odloča parlamentarna skupščina Euronest na podlagi predlogov predsedstva.
2. Spremembe se sprejmejo z dvotretjinsko večino navzočih članov. Če najmanj ena desetina članov iz najmanj dveh političnih skupin Evropskega parlamenta oziroma iz najmanj dveh delegacij vzhodnoevropskega dela parlamentarne skupščine Euronest pred začetkom glasovanja vloži zahtevo za ločeno glasovanje, se lahko glasuje tako, da predstavniki vzhodnoevropskega dela in predstavniki Evropskega parlamenta glasujejo ločeno. Besedilo, o katerem se glasuje, je sprejeto, če prejme dvotretjinsko večino glasov, ki so bili ločeno oddani v obeh delih.
3. Če ob glasovanju ni določeno drugače, začnejo spremembe poslovnika veljati na prvi dan zasedanja, ki sledi njihovem sprejetju.

PRILOGA I

PRISTOJNOSTI, NALOGE, ČLANSTVO IN POSTOPKI STALNIH ODBOROV**Člen 1**

Stalni parlamentarni odbori so štirje. Njihove pristojnosti in naloge so naslednje:

- odbor za politične zadeve, človekove pravice in demokracijo,
- odbor za gospodarsko povezovanje ter približevanje pravnim sistemom in politikam EU,
- odbor za zanesljivo oskrbo z energijo,
- odbor za socialne zadeve, izobraževanje, kulturo in civilno družbo.

I. Odbor za politične zadeve, človekove pravice in demokracijo

Odbor je pristojen za vprašanja z naslednjih področij:

1. razvoj stabilnih demokratičnih institucij, vprašanja upravljanja in vloga političnih strank;
2. spodbujanje političnega dialoga, ukrepi za krepitev večstranskega zaupanja in prispevek k mirnemu reševanju sporov;
3. odnosi z drugimi državnimi ali mednarodnimi organizacijami in parlamentarnimi skupščinami v zvezi z vprašanji, ki sodijo v njegovo pristojnost;
4. mir, varnost in stabilnost;
5. volilni standardi, zakonska ureditev medijev in boj proti korupciji.

II. Odbor za gospodarsko povezovanje ter približevanje pravnim sistemom in politikam EU

Odbor je pristojen za vprašanja z naslednjih področij:

1. gospodarski, finančni in trgovinski odnosi med EU in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami, s tretjimi državami in regionalnimi organizacijami;
2. odnosi z mednarodnimi organizacijami (zlasti Svetovno trgovinsko organizacijo) in organizacijami, ki na regionalni ravni spodbujajo gospodarsko in trgovinsko povezovanje;
3. ukrepi za tehnično usklajevanje ali standardizacijo na področjih, na katerih veljajo mednarodni pravni instrumenti;
4. vprašanja v zvezi s financiranjem partnerstva, vključno s sredstvi za nadaljnje ukrepe pri izvajanju instrumentov Evropske investicijske banke in drugih podobnih instrumentov in mehanizmov;
5. družbeni in človeški razvoj, socialna infrastruktura in storitve, zdravstvena tematika;
6. migracije in izmenjave ljudi;
7. trajnostni razvoj, naravni viri, globalno segrevanje in energetska politika;
8. okoljsko upravljanje, regionalne naložbe, podnebne spremembe;
9. lajšanje povezovanja prometnih in telekomunikacijskih omrežij;
10. usklajevanje zakonodajnega okolja;
11. čezmejno sodelovanje.

III. Odbor za zanesljivo oskrbo z energijo

Odbor je pristojen za vprašanja z naslednjih področij:

1. spremljanje razvoja in uvedbe mehanizma za vzajemno podporo pri oskrbi z energijo in njeni zanesljivosti;
2. pomoč pri krepitvi stikov za zanesljivo oskrbo z energijo in pripravljenost na energetske krize;
3. pomoč pri delu delovne skupine za zanesljivo oskrbo z energijo;
4. spremljanje energetskih politik in zakonodaje partnerskih držav ter povečevanje raznolikosti dobavnih in tranzitnih poti;
5. podpora pri ustvarjanju medsebojno povezanega in raznolikega energetskega trga.

IV. Odbor za socialne zadeve, izobraževanje, kulturo in civilno družbo

Odbor je pristojen za vprašanja z naslednjih področij:

1. sodelovanje na področju kulture in izobraževanja ter odnosi z mednarodnimi organizacijami in agencijami;
2. vprašanja v zvezi z mladimi in enakostjo spolov;
3. spremljanje razvoja informacijske družbe in vloge medijev;
4. podporno sodelovanje na področju izobraževanja, učenja jezikov, mladine in raziskav;
5. odnosi s forumom civilne družbe in NVO iz EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav;
6. spodbujanje kulturnega sodelovanja in medkulturnega dialoga.

Člen 2

1. Stalni odbor ima največ 30 članov ter je v največji možni meri sestavljen iz enakega števila članov iz obeh delov in tako odraža sestavo parlamentarne skupščine Euronest. Velikost in sestavo odborov določi parlamentarna skupščina Euronest na predlog predsedstva.
2. Vsak član parlamentarne skupščine Euronest ima pravico biti član enega od stalnih odborov. Posamezen član lahko v izjemnih primerih sodeluje v dveh stalnih odborih.
3. Člani se imenujejo v skladu s postopki, ki jih določi posamezen parlament, in sicer na način, ki v čim večji meri odraža razporeditev različnih političnih skupin in delegacij, zastopanih v delu Evropskega parlamenta oziroma v delu vzhodnoevropskih partnerskih držav.

Člen 3

1. Vsak odbor izmed svojih članov izvoli predsedstvo, ki ga sestavljajo dva sopredsednika z enakim statusom (po eden iz vsakega dela parlamentarne skupščine Euronest) in štirje sopodpredsedniki (po dva iz vsakega dela parlamentarne skupščine Euronest). Volilni postopek in dolžino mandata za svoje predstavnike določi vsak del skupščine posebej.
2. Sopredsednika skupno odločita, kateri od njiju bo predsedoval posamezni seji odbora.
3. Odbor lahko imenuje poročevalce, ki proučujejo posebna vprašanja v okviru svojih pristojnosti in pripravljajo poročila za parlamentarno skupščino Euronest, za kar je potrebna predhodna odobritev predsedstva v skladu s poslovnikom.
4. Stalni odbori lahko o vprašanih dnevnege reda razpravljajo brez poročila in lahko predsedstvo pisno obvestijo, da so o teh vprašanih razpravljali.
5. Odbori o svojih dejavnostih poročajo parlamentarni skupščini Euronest.

Člen 4

1. Odbori se sestanejo na sklic sopredsednikov največ dvakrat letno, od tega enkrat med zasedanjem parlamentarne skupščine Euronest.
  2. Vsak član lahko vložil predloge sprememb v obravnavo pristojnemu odboru.
  3. Kar zadeva postopke, se za seje odborov smiselno uporablja poslovnik parlamentarne skupščine Euronest. Zlasti velja, da je odbor sklepčen, ko je prisotna najmanj ena tretjina članov iz vsakega dela.
  4. Če odbor ne odloči drugače, so vse seje javne.
-

*PRILOGA II***DOLŽINA BESEDIL**

Za besedila, ki bodo prevedena in razmnožena, veljajo naslednje maksimalne dolžine:

- obrazložitve, pripravljalni delovni dokumenti in zapisniki sej delovnih skupin ter misij za ugotavljanje dejstev: šest strani,
- predlogi resolucij v poročilih in o nujnih zadevah: štiri strani, vključno z uvodnimi izjavami, vendar brez navedb sklicevanja.

Stran pomeni besedilo s 1 500 znaki brez presledkov.

Predsedstvo lahko to prilogo spremeni.

POSLOVNIK**stalnih odborov parlamentarne skupščine Euronest, ki ga je parlamentarna skupščina Euronest sprejela 3. maja 2011 ter spremenila 29. maja 2013 v Bruslju in 18. marca 2015 v Erevanu**

(2015/C 315/08)

V skladu s členom 25(3) Poslovnika parlamentarne skupščine Euronest in ob upoštevanju predloga predsedstva Euronest parlamentarna skupščina sprejema poslovnik stalnih odborov.

Člen 1**Področje uporabe**

1. Poslovnik stalnih odborov določa skupne mehanizme delovanja za vse štiri stalne odbore parlamentarne skupščine Euronest (v nadaljevanju: odbori):

- odbor za politične zadeve, človekove pravice in demokracijo,
- odbor za gospodarsko povezovanje ter približevanje pravnim sistemom in politikam EU,
- odbor za zanesljivo oskrbo z energijo,
- odbor za socialne zadeve, izobraževanje, kulturo in civilno družbo.

2. Poslovnik parlamentarne skupščine Euronest se smiselno uporablja v zvezi s sejami odborov, brez poseganja v poslovnik odborov.

Člen 2**Sestava**

1. Odbor ima lahko največ 30 članov in ga sestavlja:

- 15 poslancev Evropskega parlamenta,
- 15 poslancev vsakega sodelujočega parlamenta vzhodnoevropskih partnerskih držav ⁽¹⁾.

Sestava odbora odraža sestavo parlamentarne skupščine Euronest.

2. Vsak član parlamentarne skupščine Euronest ima pravico biti član enega od odborov. Posamezen član lahko v izjemnih primerih sodeluje v dveh odborih.

3. Člani se imenujejo v skladu s postopki, ki jih določi posamezen parlament, in sicer na način, ki v čim večji meri odraža razporeditev različnih političnih skupin in delegacij, zastopanih v delu Evropskega parlamenta oziroma v delu vzhodnoevropskih partnerskih držav.

4. Velikost in sestavo odborov na predlog predsedstva odobri parlamentarna skupščina Euronest.

Člen 3**Predsedstvo in urad predsedstva**

1. Vsak odbor izmed svojih članov izvoli predsedstvo, ki ga sestavljata dva sopredsednika z enakim statusom (po eden iz vsakega sestavnega dela) in štirje podpredsedniki (po dva iz vsakega sestavnega dela). Volilni postopek in dolžino mandata svojih predstavnikov vsak del skupščine določi posebej.

2. Sopredsednika skupno odločita, kateri od njiju bo predsedoval seji odbora.

⁽¹⁾ Ob pristopu naslednje vzhodnoevropske partnerske države (Belorusije) bodo sedeži ponovno razdeljeni med vzhodnoevropske partnerske države.

Člen 4

Namestniki

1. Vsakega polnopravnega člana, ki se ne more udeležiti seje odbora, lahko nadomesti nadomestni član iz iste delegacije, o čemer odločata omenjena člana. Predsednik mora biti pred začetkom seje obveščen o vsaki zamenjavi.
2. V odboru ima nadomestni član enake pravice in obveznosti kot polnopravni član.

Člen 5

Seje

1. Odbori se sestanejo na sklic sopredsednikov največ dvakrat letno, od tega enkrat med zasedanjem parlamentarne skupščine Euronest.
2. Na predlog predsedstva odbora sopredsednika pripravita in predložita osnutek dnevnega reda vsake seje odbora.
3. Seje odborov potekajo v delovnih jezikih parlamentarne skupščine Euronest. Če odbor ne odloči drugače, so vse seje odprte za javnost.
4. Predsednik vodi posvetovanja, zagotavlja spoštovanje poslovnika, vzdržuje red, daje besedo razpravljavcem, zaključuje razprave, daje zadeve na glasovanje in razglašá izide glasovanja.
5. Član sme govoriti le, če mu predsednik da besedo. Govornika se sme prekiniti samo v primeru vprašanj o pravilnosti postopka. Če se govornik oddalji od teme, ga predsednik zasedanja opomni in mu lahko, če se to še enkrat ponovi, odvzame besedo o tej temi za preostanek razprave.
6. Predsednik opomni vsakega člana odbora, ki zmoti postopek skupščine. Če se kršitev ponovi, lahko predsednik kršitelja odstrani iz sejne sobe za preostanek seje.
7. Dva ali več odborov imajo lahko na podlagi dogovora med njihovimi predsedstvi skupne seje o vprašanih skupnega interesa.

Člen 6

Poročila in nujne zadeve

1. Odbor lahko ob predhodni odobritvi predsedstva imenuje poročevalce, ki obravnavajo posebna vprašanja v okviru svojih pristojnosti in za parlamentarno skupščino EURONEST pripravijo poročila. Načeloma velja omejitev na eno poročilo na odbor na zasedanje. Predsedstvo lahko na zahtevo sopredsednikov odborov odloči, o koliko poročilih se bo glasovalo na vsakem zasedanju, kar je odvisno od napredka pri pripravi poročil.
2. Izjemoma lahko odbor parlamentarni skupščini Euronest predlaga nujne zadeve. V skladu s točko b odstavka 3 člena 9 Poslovnika parlamentarne skupščine Euronest je število nujnih zadev omejeno.
3. Poleg tega lahko odbori o vprašanih dnevnega reda razpravljajo brez poročila in predsedstvo parlamentarne skupščine Euronest pisno obvestijo, da so o teh vprašanih razpravljali.
4. Odbori o svojih dejavnostih poročajo parlamentarni skupščini Euronest.

Člen 7

Sklepčnost in glasovanje

1. Sklepčnost odbora je dosežena ob prisotnosti najmanj tretjine članov vsakega sestavnega dela.
2. Glasovanje je veljavno ne glede na število glasujočih. Vsak član odbora lahko kljub temu pred glasovanjem vloži zahtevo za ugotavljanje sklepčnosti. Če po tej zahtevi sklepčnost ni dosežena, je glasovanje preloženo.

3. Odbor svoje odločitve sprejema z dvotretjinsko večino članov, ki sodelujejo pri glasovanju. Vsak član lahko vloži predloge sprememb v obravnavo pristojnemu odboru. Odbor glasuje z dvigovanjem rok, vsak član ima en neprenosljiv glas.
4. Za štetje glasov je zadolžena komisija za štetje glasov, ki je sestavljena iz dveh enakovrednih skupin predstavnikov sekretariatov obeh delov parlamentarne skupščine Euronest. Komisijo za štetje glasov pred začetkom vsakega zasedanja imenuje predsedstvo (ali sopredsednika odbora). Komisija rezultate štetja glasov sporoča neposredno sopredsednikoma.
5. Vsak član lahko v roku, ki ga določita sopredsednika, vloži predloge sprememb v obravnavo odboru. Predlogi sprememb se nanašajo na besedilo, ki ga nameravajo spremeniti, in so vloženi pisno. Ustni predlogi sprememb se upoštevajo le, če se z njimi popravljajo dejanske ali jezikovne napake. Drugi ustni predlogi sprememb se ne upoštevajo.
6. Če najmanj trije člani iz najmanj dveh političnih skupin Evropskega parlamenta oziroma iz najmanj dveh delegacij vzhodnoevropskega dela parlamentarne skupščine Euronest pred začetkom glasovanja vložijo zahtevo za ločeno glasovanje, se glasuje tako, da predstavniki vzhodnoevropskega dela in predstavniki Evropskega parlamenta glasujejo ločeno, čeprav istočasno. Besedilo, o katerem se glasuje, je sprejeto, če prejme dvotretjinsko večino glasov, ki so bili ločeno oddani v obeh delih.
7. Kadar besedilo, o katerem se glasuje, vsebuje dve ali več določb, se nanaša na dve ali več točk ali bi lahko bilo razdeljeno na dva ali več delov, ki imajo ločen pomen in/ali normativno vrednost, lahko politična skupina Evropskega parlamenta ali najmanj en poslanec Parlamentarne skupščine Euronest zahteva, da se o njem glasuje po delih. Zahteva se predloži v pisni obliki sopredsednikoma do 18.00 na dan pred glasovanjem, razen če sopredsednika določita drug rok, in načeloma velja za sprejeto.

Člen 8

Drugi dogovori

1. Parlament, ki gosti sejo odbora, je pristojen za praktično izvedbo, pomoč in izdatke, povezane z organizacijo seje.
2. Na predlog predsedstva lahko parlamentarna skupščina Euronest sklene, da je za kritje stroškov organizacije seje odbora potreben finančni prispevek drugih parlamentov.

Člen 9

Razlaga poslovnika

Sopredsednika ali na njuno zahtevo predsedstvo odbora ima pravico do odločanja o vseh vprašanih glede razlage poslovnika.

Člen 10

Spremembe poslovnika za stalne odbore

1. O spremembah poslovnika odloča parlamentarna skupščina Euronest na podlagi predlogov predsedstva.
  2. Predlogi sprememb so sprejeti z dvotretjinsko večino članov, ki sodelujejo pri glasovanju. Če najmanj ena desetina članov iz najmanj dveh političnih skupin Evropskega parlamenta oziroma iz najmanj dveh delegacij vzhodnoevropskega dela parlamentarne skupščine Euronest pred začetkom glasovanja vloži zahtevo za ločeno glasovanje, se lahko glasuje tako, da predstavniki vzhodnoevropskega dela in predstavniki Evropskega parlamenta glasujejo ločeno. Besedilo, o katerem se glasuje, je sprejeto, če prejme dvotretjinsko večino glasov, ki so bili ločeno oddani v obeh delih.
  3. Če ob glasovanju ni določeno drugače, začnejo spremembe poslovnika za odbore veljati nemudoma po njihovem sprejetju.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL